

12

15. prosince 2006

ROČNÍK 16

V ČÍSLE:

Wits Choir v Olomouci • O Spolku studentů FF UP s jeho novou předsedkyní M. Lebedovou • 10 let Hemato-onkologické kliniky LF UP a FNO • Ohlédnutí: festival vzdělávání dospělých AEDUCA 2006 se setkal s pozitivním ohlasem odborné veřejnosti

Malé překvapení připravilo Vydavatelství UP pro své autory při tradičním předvánočním setkání: ti z nich, jejichž publikace se staly v období od 1. 12. 2005 do 30. 11. 2006 nejprodávanějšími, byli slavnostně dekorováni „pamětním“ tričkem, ozdobeným přetištěným přebalem jejich úspěšného titulu.

(Více viz Setkání ve Vydavatelství UP na str. 2.)
-red-, foto -tj- ▶

Pracovní konference III. interní kliniky FNO a LF UP popáté

■ Dne 22. 11. 2006 se konala v kongresovém zařízení Regionálního centra Olomouc v pořadí již 5. pracovní konference III. interní kliniky, tentokrát na téma „Ateroskleróza – rizikové faktory, detekce a léčba“. Konference byla organizovaná ve spolupráci se Spolkem lékařů ČLS JEP v Olomouci pod záštitou rektora UP prof. L. Dvořáka, CSc., děkana LF UP prof. Z. Koláře, CSc., a ředitele FNO doc. J. Vornáčky, Ph.D.

Problematické aterosklerózy a zveřejněním se pracovníci III. interní kliniky FNO věnují pod vedením prof. H. Vavrkové, CSc., již téměř 40 let. Během této doby bylo na zmíněné téma předneseno pracovníky kliniky mnoho odborných sdělení, a to jak na domácích, tak i na zahraničních fórech, včetně kongresů Evropské a Světové společnosti pro aterosklerózu. Také publikační aktivita kliniky týkající se problematiky aterosklerózy je rozsáhlá, včetně zveřejnění původních prací v prestižních zahraničních časopisech. Není třeba se zmiňovat, že pro masový výskyt a závažné socioekonomické následky zůstává otázka kardiovaskulárních chorob i v dnešní době nadále aktuální. Proto tedy byla ateroskleróza zvolena za hlavní téma dalšího pracovního setkání III. interní kliniky a prof. H. Vavrková, dlouholetá místopředsedkyně České společnosti pro aterosklerózu, se stala hlavním koordinátorem a garantem této akce.

Úspěch studenta Geoinformatiky

■ Ve čtvrtek 30. 11. 2006 proběhlo v pracovně děkana Přírodovědecké fakulty UP slavnostní předání ceny za umístění v soutěži posterů 15. ročníku uživatelské konference firmy ESRI Mgr. P. Sedlákoví z Katedry geoinformatiky. Ředitel firmy ARCDATA Praha, s. r. o., Ing. P. Seidl, CSc., předal oceněnému diplom za dvě druhá místa v soutěži – v odborné i účastnické – a poděkoval mu za aktivní účast na konferenci. V rozhovoru s děkanem fakulty byly zahájeny první kroky k vytvoření úzké spolupráce univerzity s firmou ARCDATA Praha, s. r. o., která navazuje na řadu úspěchů PrF ve studentských odborných soutěžích v minulých letech. Poté proběhlo v Laboratoři GIS krátké setkání studentů Geoinformatiky s ředitelem této jedné z nejvýznamnějších firem v ČR na poli geoinformačních technologií.

-vv-, foto archiv Katedry geoinformatiky

PAF 2006

■ Hlavní cykly letošního, již pátého ročníku *Přehlídka animovaných filmů PAF 2006* byly věnovány polské animaci (*Resuscitace neskutečných světů*) a vztahu animace a výtvarného umění. Na třicet bloků představilo retrospektivy významných tvůrců, významné hosty i současné trendy v mezinárodních sférách animace. V souladu se snahou o přímou interakci tvůrců s diváky nabídla letošní přehlídka tak jako i v předchozích ročních kromě projekcí a přednášek také bohatý doprovodný program – např. workshop s možností natočit si vlastní „machinima“ film, „instantní komiksový seminář“ provázející jednotlivými fázemi vzniku komiksu či výstava *Současný český komiks*.

Slavnostní zahájení se uskutečnilo v podkrovní Uměleckého centra UP 8. 12. za účasti českých i polských hostů. Jeho součástí bylo zahájení výstavy grafických prací a ilustrací P. Šmalce a projekce jeho filmu *Owl Planet*.

PAF se od svého počátku soustředí nejen na uvádění nových českých a zahraničních filmů v kontextu historie žánru, ale i na prezentaci hraničních žánrů animované tvorby, které jsou v souvislosti s dynamickým vývojem technologií v současné době nejprogresivnější.

PAF 2006 uspořádal i v tomto roce Pastiche filmz ve spolupráci s Katedrou divadelních, filmových a mediálních studií FF UP, jejíž členové, studenti a absolventi byli spolu s dalšími spolupracovníky členy realizačního týmu.

(Více informací o současnosti i historii PAF viz www.pafpa.cz.)

-red-

Rektor UP uděluje členům akademické obce a zaměstnancům Univerzity Palackého a jejich fakult **rektorské volno na den 22. prosince 2006**. V uvedené době neprobíhá vyučování na žádné z fakult.

Wits Choir v Olomouci

■ Ve dnech 28. a 29. 11. se v Olomouci představil velmi atraktivní zahraniční host – univerzitní sbor Wits Choir z jihoafrického Johannesburgu v rámci svého prvního evropského turné. Zájemci měli možnost slyšet Wits Choir na společném koncertě s „domácím“ smíšeným komorním sborem Ateneo UP Olomouc. Posluchači měli možnost porovnat celou řadu odlišných aspektů, které jsou typické pro evropskou, nebo africkou kulturu – témbř, rytmika, hlasová kultura, pěvecká technika, pohybové ztvárnění ...

Obecenstvo, které zcela zaplnilo všechny prostory Kaple Božího těla, nešetřilo ovacemi a spontánně reagovalo na kreativní pěvecko-taneční provedení afrických lidových písní a afro-amerických spirituálů, z nichž sbor sestavil program pro své koncertní vystoupení. Větší skladby není zachycena notovým zápisem, takže vždy jde o skutečně tvůrčí provedení.

Dokonalé zvládnutí tohoto repertoáru prokázal sbor pod vedením paní Dalene Hoogenhout také následující den, kdy pro zájemce z řad posluchačů UP i široké veřejnosti uspořádal workshop afrických lidových písní. Afričané velmi ochotně učili zájemce typickým tanečním kreačím, jež tvoří neoddelitelnou

součást při zpěvu zejména tradicionálů Zulu. Na závěr si všichni zazpívali a zatančili všechny skladby, které se naučili.

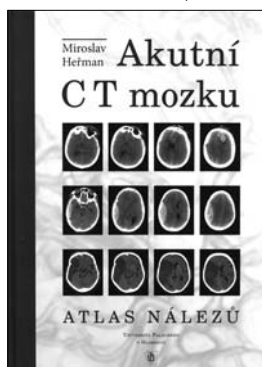
Garantem návštěvy Wits Choir v Olomouci byl komorní sbor Ateneo UP Olomouc, jehož členové se hostům věnovali po celou dobu jejich pobytu na naší univerzitě. Se sbormistryní z Wits University se na pracovním obědě setkal také prorektor UP Mgr. J. Dürr. Navázané sborové kontakty jistě přinesou další výsledky společné spolupráce i v budoucnosti.

Doc. P. Režný, Ph.D.,
Katedra hudební výchovy PdF, foto archiv katedry

Setkání ve Vydavatelství UP

■ Již sedmé předvánoční setkání s autory uspořádalo 7. 12. Vydavatelství UP ve svých prostorách v IC UP. Byli na něj pozváni především autoři, kterým byla vydána publikace v období od 1. 12. 2005 do 30. 11. 2006.

Jedním z bodů programu bylo i letos vyhlášení nejprodávanějších titulů na jednotlivých fakultách. Jsou to *Diplomové a závěrečné práce* (D. Holoušová, M. Krobotová) za Pedagogickou fakultu, *Slovník lingvistických termínů pro filology* (E. Lotko) za Filozofickou fakultu, *Regenerační a sportovní masáž* (J. Riegerová a kol.) za Fakultu tělesné kultury; nejžádanějším titulem Lékařské fakulty se stala *Radiologie* (J. Nekula, M. Heřman, J. Vomáčka, M. Köcher), CMTF reprezentovaly *Se-pulkrální památky na Moravě a ve Slezsku do roku 1420* (M. Pojsl), Právnickou fakultu *Praktikum občanského práva* (I. Telec, J. Rakovský, B. Tomančáková, V. Jabůrková) a Přírodovědeckou fakultu *Algebra* (D. Hort, J. Rachůnek).

Součástí setkání byla i volba nejkrásnější knihy roku, za kterou přítomní vybrali publikaci autora z LF UP M. Heřmana *Akutní CT mozku – Atlas náleží* (na snímku), výstava publikací vydaných v uplynulém období a pro zájemce rovněž prohlídka pracovišť Vydavatelství UP.

Podle statistiky knižní produkce ČR za rok 2005, kterou na jaře tohoto roku zveřejnil Svaz českých knihkupců a nakladatelů, se Vydavatelství UP řadí na páté místo v celkovém pořadí vydavatelů vysokých škol a v celkovém pořadí všech registrovaných vydavatelů patří do první desítky. Nejen tuto skutečnost ocenila ve svém krátkém projevu prorektorka UP prof. J. Ulrichová, která jménem svým i jménem vedení univerzity vyjádřila pracovníkům univerzitního vydavatelství poděkování za jejich práci i reprezentaci UP a popřála mnoho dalších pracovních úspěchů.

-mav-

Evropský parlament na vlastní oči

■ Studentům politologie a evropských studií na UP se dne 14. 11. naskytla příležitost seznámit se s Evropským parlamentem a jeho fungováním na místě nejhodnější, a to přímo na půdě této instituce ve Štrasburku.

Touto cestou chceme paní europoslankyni Škottové srdečně poděkovat za její pozvání a veškeré informace, které nám předala. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek! Poděkování připojujeme i asistentům paní Škottové, jmenovitě P. Sokolovi a P. Adamikové, kteří nám byli příjemnou společností při prohlídce Štrasburku.

Studenti KPES – UPOL, 2., 4., a 5. ročník, foto archiv autorů

Zasedalo Plénum ČKR

■ Plénum České konference rektorů (ČKR) přijalo na svém 88. zasedání, které se konalo péčí Slezské univerzity v Opavě ve dnech 7.–8. 12. v Hradci nad Moravicí, následující usnesení:

1. ČKR navrhuje, aby prof. J. Málek, DrSc., byl jmenován členem Rady pro výzkum a vývoj.

2. ČKR vyzývá kompetentní orgány ČR, aby neztrácely ze zřetel další vývoj přípravy Evropského technologického institutu.

3. ČKR požaduje zachování existence samostatného operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace v ČR a MŠMT jako garanta tohoto operačního programu v ČR.

4. ČKR naléhavě žádá poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, aby plně akceptovali všechny návrhy svého Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu týkající se rozpočtu vysokých škol, neboť tyto návrhy pokrývají pouze nezbytné náklady v oblasti sociálních stipendií, zajištění nárůstu počtu studentů a spolufinancování evropských programů.

5. ČKR považuje přípravu a obsah prováděcího předpisu k právě projednávané novele zákona o vysokých školách za mimořádně závažný proces. Některé formulace textu zákona (zejména § 18a) vyžadují jednoznačný výklad. ČKR očekává v souladu s příslibem vedení MŠMT, že prováděcí předpis bude v přiměřené lhůtě projednán s reprezentací vysokých škol.

6. ČKR podporuje úsilí Akreditační komise o zvyšování kvality vysokoškolského vzdělávání v ČR a doporučuje posílení ekonomického zabezpečení Akreditační komise. ČKR zároveň žádá MŠMT, aby v rámci akreditačních řízení zajistilo včasné projednávání profesních kvalifikačních požadavků s dalšími resorty, zejména s Ministerstvem zdravotnictví.

-red-

Tenisový turnaj UP Olomouc Doubles 2006

▲ Vítězné turnaje (zleva) T. Uvízl, M. Radič a J. Zháněl

pro zaměstnance UP, sponzory a hosty ve sportovní hale hotelu Tennis Club v Prostějově. Turnaj proběhl pod záštitou poslance Parlamentu ČR Ing. R. Fialy a za účasti děkana FTK UP doc. D. Tomajka, CSc.

Po slavnostním zahájení turnaje a sdělení nezbytných organizačních pokynů předsedou organizačního výboru doc. J. Zhánělem se rozběhla celodenní soutěž, v jejímž průběhu byly díky sponzorům všem účastníkům k dispozici nejen tenisové kurty, ale i bohaté občerstvení, bazén, sauna a bowling. Mezi osmnácti zúčastněnými dvojicemi ve finále zvítězila dvojice Uvízl a Radič (sponzoři) před Papajikem a Dohnálkem (FF UP), třetí místo obsadily dvojice Kolek/Schytíl (LF UP) a Indrák/Podlaha (LF/FTK UP). Soutěž útěchy vyhráli Gajdušek/Goš (Krajský úřad) před dvojicí Žáček/Forst (sponzoři).

Nejllepší dvojice byly odměněny hodnotnými cenami, které – stejně jako celý turnaj – sponzorsky podpořily firmy TK Plus Prostějov, Pivovar Nová Paka, Lingua Prostějov, Stomix, stavební firma Tomek, van den Berg, Bohemia Olomouc, hotel Tennis Club Prostějov, AŽ reklama Prostějov, Micos Prostějov.

Všichni účastníci se již těší na 11. ročník v roce 2007.

(Fotografie z turnaje je možno si prohlédnout na www.ftk.upol.cz/aktuality/aktuality.html.)

-jz-, foto archiv FTK

Aktuality ve fyzioterapii 2006

■ Dne 25. 11. proběhla prostorách FTK UP odborná konference „Aktuality ve fyzioterapii 2006 – Rehabilitace osob vyššího (třetího) věku“ pořádná Katedrou fyzioterapie a profesní organizací fyzioterapeutů. Zúčastnilo se jí na 200 posluchačů z řad fyzioterapeutů a lékařů různé specializace ze státních i privátních zdravotnických zařízení ČR. Společným jmenovatelem sedmnácti přednášek byly specifika, odlišnosti a problémy při rehabilitaci osob vyššího věku.

První blok zahrnoval teoretické podklady specifík rehabilitace u osob vyššího věku (prof. Opavský, MUDr. Bazala a MUDr. Dvořák), MUDr. Poděbradský s kolegyní Bc. Szarowskou se zabývali posturou seniorů a omezeními případné korekce. Dále byly zmíněny fyziologické změny kosterního svalu, vazivové tkáně pohybového systému a nervové soustavy během stárnutí (Mgr. Polášková) a zvláště byla zdůrazněna plicní rehabilitace u osob vyššího věku (Mgr. Burianová).

Ve druhém a třetím bloku byly přednášky zaměřeny na jednotlivé diagnostické skupiny – rehabilitace u pacientů s m. Parkinsoni (Bc. Šmejsová), u pacientů po cévní mozkové příhodě (Zapletal a kol.), u pacientů s neglect syndromem (Mg. Hušáková), u inkontinentních pacientů (Mgr. Holaňová a kol.), u pacientů s osteoporózou (MUDr. Novosad a kol.) a u pacientů po operacích kyčelního kloubu v rámci degenerativních změn ve vyšším věku (Mgr. Lisický) – s konkrétními ukázkami cvičebních jednotek.

Vysoká účast posluchačů, bohatá diskuse a pracovní nasazení všech členů Katedry fyzioterapie při pořádání této tradiční interdisciplinární odborné akce přispěly k vysokému standardu konference.

Mgr. K. Burianová

Jak vést diskusi a komunikovat v on-line prostředí?

■ Tato otázka byla obsahem dvouhodinového znalostního tréninkového programu „Net-moderátor“, který připravilo Centrum distančního vzdělávání především pro zaměstnance UP.

Net-moderování je dovednost vedení lidí a týmů při práci v elektronickém prostředí. Absolventi kurzu jsou schopni efektivněji pracovat ve virtuálních týmech, zabezpečit vhodné podmínky pro úspěšné fungování on-line týmů, vytvořit prostředí motivující k on-line komunikaci, umějí lépe prezentovat a interpretovat názory a emoce v počítačové komunikaci a dokáží využít základních facilitátorských postupů. Kurz zahrnoval seznámení se základními znalostmi a nácvik klíčových dovedností netmoderátora přímo v elektronickém prostředí.

Účast na kurzu byla bezplatná. Jeho realizace byla hrazena z projektu Multimédia v distančním vzdělávání (MŠMT, Rozvojové programy 2005, 4b, č. projektu 296).

Mgr. M. Všetulová,
Centrum distančního vzdělávání UP, foto archiv CDV

Výplatní termíny v roce 2007

Leden – 12. 2. 2007; únor – 12. 3. 2007; březen – 12. 4. 2007; duben – 14. 5. 2007; květen – 12. 6. 2007; červen – 12. 7. 2007; červenec – 13. 8. 2007; srpen – 12. 9. 2007; září – 11. 10. 2007; říjen – 12. 11. 2007; listopad – 12. 12. 2007; prosinec – 14. 1. 2008.

Péče o budoucí absolventy oboru Organické chemie

■ Dne 22. 11. uspořádala Katedra organické chemie PŘF UP pro své budoucí absolventy, studenty 5. ročníku, návštěvu společnosti Contipro Group s.r.o. v Dolní Dobrouči. Cílem návštěvy bylo seznámení s provozem firmy a s možností uplatnění absolventů ve společnosti; studenti si tak mohli vyzkoušet, co to prakticky znamená „zajímat se o zaměstnání“. Akce proběhla v rámci přípravy budoucích absolventů na praxi.

Studenti získali veškeré informace o firmě zabývající se chemickým výzkumem a výrobou s užitím produktů ve farmacii a kosmetice, podmínkách zaměstnání, průběhu výběrového řízení, pohovorech a testování nových zájemců o práci. Byly jim sděleny požadavky na uchazeče a nabídka zaměstnání s kariérovým plánem. Studenti si mohli ověřit nabyté vědomosti a ty „prodat“ ve své osobní prezentaci, vyzkoušeli si komunikaci v cizím odborném pracovním prostředí. Nemělo

důležitým cílem bylo pak obdržení zpětné vazby před tím, než se budoucí absolventi začnou skutečně zajímat o nějakou pracovní pozici, a uvedení studenta do reality přechodu do praxe.

Návštěva byla organizována personalisty PŘF a společností Contipro Group, kteří se společně s vedoucím katedry studentům věnovali. Svoji aktivitu projevíli v komunikaci se studenty i jednotliví zaměstnanci firemních pracovišť. Presentaci a diskusi se studenty vedl osobně dr. V. Velebný, jednatel společnosti.

Tato návštěva byla pilotní pro řadu podobných akcí Katedry organické chemie, ve kterých má vedení katedry v čele s doc. J. Hlaváčem zájem pokračovat a dále je rozvíjet. Aktivitu katedry postarat se o budoucí absolventy hodnotí studentí velice kladně a oceňují netradiční přístup.

Mgr. D. Petřelová, PŘF UP

Rok se s rokem sešel aneb Ve víru vánočních a jiných večírků

■ „Do zkušebního období zbývá trochu času, pojďme si malinko povyzkoušet“, říká si tradičně v adventním období spousta studentů a s nimi možná i pedagogů. Slovo tradičně je výstižné, protože vzpomene-li na události před rokem, dvěma i třemi, zaregistrujete atmosféru přicházejících vánočních svátků v akademickém prostředí UP velmi podobnou.

▲ Foto č. 2

ani scénky ze života ruské společnosti (viz foto č. 1), zpěv A. Pugačevové a také vodka, nápoj, jenž neodmyslitelně patří k ruskému životu. Mimo to, během večera, který se uskutečnil 28. 11. v AMC klubu, se z „prváků“ konečně stali „řádní“ studenti prvního ročníku, a to poté, kdy byli slavnostně pasováni. V závěru veselého reje přišla na řadu i tombola; vyherci byli jistě nadmíru šťastní nejen z výher, ale i z příjemně prožitého večera.

▲ Foto č. 4

O pár dnů později se ve stejném prostředí veselili i studenti a pedagogové francouzské sekce Katedry romanistiky FF UP. V průběhu jejich vánočního večera, který proběhl 4. 12., byli mj. také pasováni studenti prvního ročníku (viz foto č. 3).

Studenti prvního ročníku byli do svazku univerzity slavnostně přijati také na tzv. „Kýč party“, kterou uspořádala Katedra výtvarné výchovy PdF UP. Posluchači i pedagogové se veselili (viz foto č. 4) 5. 12., v Klubu 15 minut ve Zbrojnici.

Mikulášské, vánoční party či slavnostní veselice uskutečněné k příležitosti závěru roku 2006 probíhaly a stále probíhají na mnohých místech Olomouce, a to v různých podobách. V rozmanité nabídce těchto akcí svou „troškou do mlýna“ přispěl i Olomoucký swingový soubor HUP orchestra aneb Hudebníci Univerzity Palackého (viz foto č. 5). Jejich Mikulášské swingování proběhlo 5. 12. v Besedním sále Muzea umění.

-map-, -tj-, foto -tj-

▲ Foto č. 1

I letos se např. studenti Rusistiky a téměř celý pedagogický sbor této sekce při Katedře slavistiky FF UP radovali v přicházejícím vánočním čase po ruském vzoru – nechyběl ani průřez historií ruského národa v podobě módní přehlídky,

▲ Foto č. 3

Večírek, jenž každoročně pořádá Vysokoškolské katolické hnutí, oslavuje především závěr církevního roku. Církevní Silvestr se uskutečnil 30. 11. v U-Klubu a kromě rozmanité nabídky scének (viz foto č. 2) se tančilo a tančilo a tančilo...

▲ Foto č. 5

Mikulášské, vánoční party či slavnostní veselice uskutečněné k příležitosti závěru roku 2006 probíhaly a stále probíhají na mnohých místech Olomouce, a to v různých podobách. V rozmanité nabídce těchto akcí svou „troškou do mlýna“ přispěl i Olomoucký swingový soubor HUP orchestra aneb Hudebníci Univerzity Palackého (viz foto č. 5). Jejich Mikulášské swingování proběhlo 5. 12. v Besedním sále Muzea umění.

-map-, -tj-, foto -tj-

Spolek studentů FF UP zanikl? Ať žije nový Spolek studentů FF UP!

Asi si řeknete, že je ten titulke podivný. Není však ničím jiným než připomenutím standardního cyklu studentského života. Jen čas od času se totiž mezi vysokoškolské vyprofiluje skupina posluchačů, kteří chtějí něco víc než úspěšně absolvovat. Doposud snad všechna činodárá studentská seskupení byla a jsou přínosem, a to nejen pro studenty samé, ale i pro jejich alma mater. Jednu „vadu na kráse“ však mají. S absolutoriem jejich členstva činnost těchto sdružení vesměs zaniká. Ne však vždy. **Spolek studentů FF UP** své působení asi naopak rozšíří. Jiřího Prudkého, bývalého předsedu tohoto seskupení, vystřídala v předsednickém křesle **Bc. Monika Lebedová**, která Žurnálu UP poskytla následující rozhovor:

Spolek studentů FF UP funguje několik let. Zkuste jej nyní představit očima Moniky Lebedové...

Jsem studentkou magisterského navazujícího oboru Teorie a dějiny dramatických umění na Filozofické fakultě UP. Čtvrtým rokem se starám o zahraniční posluchače, kteří studují na Univerzitě Palackého v programu Sokrates-Erasmus.

Ve Spolku studentů FF UP tedy působím již delší dobu, měla jsem na starosti mentoring. Loni jsem celý semestr působila mj. jako asistentka amerických studentů programu ACM (Associated Colleges of the Midwest) na UP. Předsedkyní Spolku studentů FF UP jsem byla zvolena v říjnu. Na obzoru je nyní jeden a podle mě hlavní cíl – ukotvit sdružení pod názvem Spolek studentů Univerzity Palackého. Dávnou v něm totiž nejsou jen studenti Filozofické fakulty.

Jaká je současná situace Spolku studentů FF UP? Ptám se na zázemí, členství, partnerství, záštitu.

Spolek studentů FF UP sídlí v prostorách Katedry asijských studií FF UP, v Křížkovského ulici 10. V malé kanceláři tu s námi bude mít zázemí i AISEC, organi-

zace, jež se stará o zahraniční studenty. V tuto chvíli mám asi osm spolupracovníků. Jsou to především studenti, kteří se věnují zahraničním posluchačům Univerzity Palackého. Jsem si vědoma, že by počet studentů měl být daleko větší. Využívám tedy nabízející se možnosti a prostřednictvím Žurnálu UP vyzývám všechny, kteří bych chtěli se Spolkem spolupracovat, aby svůj zájem projevili. Noví lidé, to mj. znamená nové nápady. Dveře Spolku studentů jsou všem studentům olomoucké univerzity otevřené! Byla bych ráda, kdyby tuto výzvu vyslyšeli i studenti prvních ročníků, především oni by totiž mohli být základnou, z níž se za několik let rekrutuje nový předseda či nová předsedkyně.

Neuvažujete o propagační kampani?

Co nejdříve zformulujeme výzvu, která by snad mohla být zavěšena na webových stránkách UP.

Uvažujeme o možnosti letáček. Ale ráda bych ještě dodala několik slov k předchozímu dotazu, týkajících se konkrétně problematiky záštity. Nacházíme se nyní v období, kdy čekáme na vyjádření rektora UP. K záštitě nad Spolkem by se měl vyjádřit v nejbližších dnech. Říkám to proto, že s tím souvisí i další z našich činností hledání sponzorů.

Do roku 2007 přeje Spolek studentů FF UP Univerzitě Palackého hodně aktivních studentů!

S jakou koncepcí jste přišla? Na co v činnosti Spolku hodláte navazovat, co chcete změnit?

Chtěla bych propagovat více kultury. Myslím, že v této oblasti nebyla nabídka dostatečná. Takže více koncertů, divadla, besed a samozřejmě i večírků, jež budeme organizovat a nejrůznějším příležitostem. Neměla by chybět ani nabídka sportovního vyžití. Do věcí bychom rádi zapojili zahraniční studenty. Na Univerzitě Palackého je jich ve stávajícím akademickém roce rekordní počet. Např. velmi brzy bude 20. výročí programu Erasmus – dobrá příležitost k tomu, abychom připravili nějakou výstavu, přednášku či besedu.

A co přípravy na studentský svátek Majáles?

V organizaci Majáles chceme navázat na předchozí aktéry. V této souvislosti je ale potřebná úzká spolupráce se studenty UP. Především od nich se totiž potřebujeme dozvědět, koho by při této příležitosti v Olomouci rádi viděli. Určitě zorganizujeme anketu.

Novinkou bude místo konání. Prostor Envelopy je určen výstavbě objektu Přírodovědecké fakulty, proto jednáme o alternativě. Snad se nám podaří vyjednat prostor

Stadionu TJ Lokomotiva Olomouc. Kromě koncertů a outdoorových sportů se studenti mohou těšit na alternativní posezení, např. u vodní dýmky. A co se týká dalších akcí? Nerada bych to zakřikla, ale rádi bychom zorganizovali např. slavnost při příležitosti zahájení letního semestru.

Majáles a možnost ankety. Tak mne napadá, jakých cest budete využívat ke komunikaci se studenty?

Zůstává možnost webových stránek. Do budoucna bychom rádi měli i své noviny. Svěho času je Spolek studentů měl. Byl jím Vodopád. Zatím komunikují se studenty Filmové vědy, kteří začali vydávat noviny na internetu. Jejich název je 25fps a první číslo vyšlo nedávno.

Tyto noviny se zabývají filmem a jeho historií. Značná část by měla být věnována především českému filmu.

Existuje studentský časopis Helena v Krabici...

Diskuse na téma noviny je v počátcích. To musím zdůraznit. V žádném případě se nebráníme jakékoli další spolupráci. Bylo by skvělé, kdyby se nám podařilo rozšířit aktivitu i v oblasti žurnalistiky, třeba i díky spolupráci s Helenou v Krabici.

A jen krátce k vazbě na studentskou část v Akademickém senátu UP ...

Je zajištěna. Prostřednictvím studentského zástupce I. Bartečka, studenta FF UP, mj. člena AS UP, bude pravidelně informování o tématech, jimiž se AS UP zabývá. Ráda bych se ale ještě zmínila o zahraničních studentech. Spolek studentů FF UP je mj. jakousi pomyslnou střešou pro Erasmus Student Network UP Olomouc, tedy jednu z poboček nezávislé studentské organizace, jejímž hlavním cílem je podpora studentské mobility. Chci ESN UP Olomouc co nejvíce podporovat. Právě pro zahraniční studenty nyní připravujeme brožurku v angličtině, kde bude krok za krokem popsáno, co mají dělat před a po příjezdu do Olomouce. V brožuře, jež by měla být k dispozici v lednu 2007, bude popsán i systém univerzity, kolejí a menzy. To, že zahraniční studenti projevují stále větší a větší zájem studovat právě v Olomouci, je velmi pozitivní.

Na závěr malý prostor pro vzkaz studentům...

Studenti všech fakult Univerzity Palackého! Bude-li mít jakýkoliv nápad – aktuálně se týkající Majáles 2007 – neváhejte se o něj podělit!

Pála M. Hronová, foto archiv M. Lebedové

Více na www.esnup.upol.cz; www.25fps.cz
Pozn. redakce: Erasmus Students Network (ESN), nezávislá studentská organizace sdružující evropské studentské kluby, které se starají o studenty během jejich studia v zahraničí. V současné době je těchto klubů 220. V ČR existují zatím na čtyřech vysokých školách – ČVUT, VŠE, MU, UP. Členství stojí ročně 100 Eur.

Pracovní konference...

úvodní přednášku věnovanou dlouhodobým trendům hlavních rizikových faktorů kardiovaskulárních onemocnění v České republice. Doc. I. Vlachová, CSc., vedoucí lékařka Centra péče o nemocné s cévními mozkovými příhodami (CCMP) Neurologické kliniky FNO, se ve své přednášce věnovala dyslipidemiím u cévních mozkových příhod, zdůraznila nutnost interdisciplinární péče o nemocné s cévní mozkovou příhodou a vysoce ocenila dosavadní spolupráci CCMP s Poradnou pro poruchy metabolismu lipidů III. interní kliniky. Následující sdělení prof. J. Hradce, CSc., FESC, místopředsedy České kardiologické společnosti, bylo věnováno epidemiologii ICHS. Prof. J. Hradec připomněl, že ICHS nadále zůstává hlavní příčinou úmrtí v České republice. Jak však vyplývá z dat Světové zdravotnické organizace, ICHS není dnes problémem jen vyspělých zemí, ale dostala se na první místo příčin úmrtí celosvětově, a stává se tedy hrozbou zdravotních systémů i rozvojových zemí. Prof. R. Poledná, CSc., vědecký sekretář České společnosti pro aterosklerózu, poté přednesl zajímavý příspěvek věnovaný asociaci nealkoholické steatózy jater a metabolického syndromu. První blok přednášek sekce lékařů uzavřel prof. R. Češka, CSc., předseda České společnosti pro aterosklerózu a předseda České internistické společnosti ČLS JEP, sdělením, které se týkalo nových trendů ve farmakoterapii dyslipidemií. Představil nová hypolipidémika, která by měla v krátké době rozšířit naše léčebné možnosti u nemocných s dyslipidemií.

Druhý blok sekce lékařů zahájil prof. J. Bultas, CSc., místopředseda Pracovní skupiny Kardiovaskulární terapie ČKS. Tématem jeho vystoupení byly lékové interakce při hypolipidémické a antitrombotické léčbě. Doc. D. Karetová, CSc., přední český angiolog, zástupce přednosty II. interní kliniky kardiologie a angiology VFN Praha, pak pokračovala přednáškou věnovanou rizikovým faktorům periferní aterosklerózy. Poté program pokračoval příspěvkem lékaře III. interní kliniky. MUDr. J. Zahálková, Ph.D., se věnovala léčbě dyslipidemií u pacientů se selháním ledvin a doc. P. Horák, CSc., upozornil na zvýšené riziko manifestace ICHS při léčbě nesteroidními antiflogistiky, zejména coxiby.

Dokončení ze str. 1

Dosavadní znalosti o etiopatogenezi časných stádií aterosklerózy včetně možnosti jejich detekce pak přednesla ve sdělení s názvem „Od vulnerabilního plátu k vulnerabilnímu pacientovi“ prof. H. Vaverková, CSc. Excelentní přednáška byla dokumentována řadou názorných schémát, obrázků, včetně uvedení dat vlastní výzkumné práce. Sekci lékařů 5. konference III. interní kliniky uzavřely dvě sdělení věnované detekci preklinické aterosklerózy. MUDr. D. Karásek, Ph.D., nastínil přehled metod užívaných k posouzení endoteliální funkce, blíže se pak věnoval průtokem navozené dilataci brachiální tepny (FMD). V poslední přednášce MUDr. M. Halenka, Ph.D., seznámil přítomné s klinickým využitím stanovení intimomediální tloušťky společně karotidy (IMT).

Velkému posluchačskému zájmu se těšila sesterská sekce, která se konala již potřetí a kterou organizovala vrchní sestra III. interní kliniky FNO S. Fišarová. Úvodní slovo přednesla Bc. M. Pavlíková, náměstkyně po OP FNO. Ta zdůraznila důležitost konání sesterských akcí a také hovořila o problémech týkajících se sesterské profese. Nelékařští zdravotníci pracovníci zahrnuli do prvního bloku přednášek problematiku hemodialýzy, peritoneální dialýzy, plasmaferýzy a péči o pacienty po transplantaci ledvin. Další sdělení se týkala péče o pacienty se zánětlivými chorobami pojiva a dynamických testů v endokrinologii. Druhý blok byl zaměřen na problematiku ošetřování ran, techniku bandážování dolních končetin, péči o nemocné s diabetickou gangrénou, s dekompenzovaným diabetem a o dlouhodobě nemocné. Třetí blok přednášek byl věnován výzkumné oblasti v oboru ošetřovatelství. Sestry debatovaly o naplňování role sestry, komunikaci se seniorem a problematice pádů u seniorů.

Závěrem lze říct, že konference naplnila své hlavní cíle, kterými byly v lékařské sekci aktuální pohledy na problematiku aterosklerózy, včetně časně diagnostiky a léčby tohoto závažného onemocnění. V sekci sester šlo především o pokračování kontinuálního vzdělávání nelékařských zdravotních pracovníků. Lze si jen přát a doufat, že všechny tyto aktivity přispějí ke zlepšení zdravotnické péče o naše pacienty.

MUDr. D. Karásek, Ph.D.,
III. interní klinika FNO a LF UP, redakčně kráceno

10 let Hemato-onkologické kliniky LF UP a FNO: 500 transplantací krvinek/kostní dřeně a XX. Olomoucké hematologické dny

Hemato-onkologická klinika (HOK) FNO a LF UP byla ustanovena 1. 9. 1996. Patří k nejmladším klinikám LF UP a FN Olomouc. Navazuje na mnohaletou tradici uznávané **Olomoucké hematologické školy** založené roku 1946 prof. B. Wiedermannem a dále rozvíjené osobnostmi jakými byli prof. J. Procházka a doc. J. Blatný a jsou doc. A. Bártová, prim. V. Kodoušková, prof. I. Krč a prof. V. Ščudla. Odrazovým můstkem pro vznik a rozvoj kliniky byly dlouhodobé zahraniční fellowshipy prof. K. Indráka a následně doc. V. Divokého na Medical College of Georgia, Augusta, GA v USA a prof. M. Jarošové na Children's Cancer Research Institute ve Vídni. Jejich výsledkem byla mimo jiného identifikace hemoglobinových variant **Olomouc, Haná** a Hradec Králové, kterou se Česká republika dostala na molekulární mapu světa hemoglobinopatií a prioritní zavedení metody komparativní genomické hybridizace v ČR. Již počátkem roku 1991 byla na Oddělení klinické hematologie (OKH) provedena první izolace lidské DNA a založena první molekulárně genetická laboratoř ve FNO a na LF UP a pravděpodobně i na celé UP. OKH se stalo jediným centrem pro výzkum hemoglobinopatií v ČR a SR. Původně jen laboratorně-ambulanti OKH získalo roku 1991 malé lůžkové oddělení ve stísněných a chátrajících prostorách budovy „Františka Josefa“. Roku 1996, v roce ustavení HOK, bylo tomuto lůžkovému oddělení umožněno přesídlit do tří nových a moderně vybavených lůžkových jednotek (specializované hematologické péče, intenzivní hematologické péče a transplantáční jednotka) a do nových laboratoř, jejichž otevření bylo nezbytnou podmínkou zahájení transplantáčního programu. Lůžková kapacita HOK se více než zdvojnásobila. Základ mladého kolektivu v té době tvořilo jen sedm lékařů, z nichž atestaci II. stupně z vnitřního lékařství měl jen přednosta kliniky a nadstavbovou atestaci z hematologie a transfúzní služby měli vedle přednosta jen prim. I. Sulovská a MUDr. E. Faber. Na nich počátku ležela hlavní tíha odpovědnosti. Prim. I. Sulovská, která byla v roce 1990, po dobu 12 měsíčního fellowshipu prof. K. Indráka v USA, pověřena vedením OKH, projevila organizační schopnosti a při dokončovacích pracích souvisejících se stěhováním kliniky a nesla v prvních letech hlavní tíhu při jednáních se zdravotními pojišťovkami. Hemokoagulační úsek se rozvíjel pod vedením doc. V. Krčové. Prof. M. Jarošová „táhla“ rozvoj cytogenetických, molekulárně genetických a dalších specializovaných laboratoř kliniky.

Personální potřeby skokově zvětšeného pracoviště s novým léčebným programem transplantací kostní dřeně nebylo jednoduché naplnit. Sehnat „hotové“ hematology bylo prakticky nemožné. Nezbyvalo, než vybrat zájemce z řad absolventů. Mladí vysokoškoláci se na tak náročný obor, jakým hematologie beze sporu je, a na pracoviště vyžadující vysoké pracovní nasazení s – v té době – nejasnou perspektivou, houfně nehlásili. Přicházeli jen ti, kteří se náročné práce nebáli. Během prvních pěti let získali nadstavbovou atestaci z hematologie a transfúzní služby MUDr. J. Hubáček, MUDr. P. Slezák, MUDr. R. Urbanová, MUDr. T. Papajík a MUDr. L. Raida. Postupně tuto atestaci získalo 13 lékařů kliniky a dalších šest se k ní připravuje. Důraz kladený na vysokou odbornost přivedl k atestaci i čtyři z deseti vysokoškoláků-nelékařů, 24 z 27 zdravotních laborantek (jedna dosáhla titulu Bc. v molekulární biologii a brzy ukončí magisterské studium) a 20 z 39 zdravotních sester kliniky. Jako zdravotní sestra je na klinice zařazena i jedna magistra a dvě bakalářky oboru ošetřovatelství. Vědeckou hodnost obhájilo během deseti let šest lékařů a tři VŠ nelékaři. Další desítky lékařů a pět VŠ nelékařů je do vědecké přípravy zapojeno. Svou habilitaci a profesuru obhájila vedle přednosta i prof. M. Jarošová a základy pro vědeckou hodnost a habilitaci zde získal doc. V. Divoký, pro kterého byl pobyt na HOK odrazovým můstkem pro zahraniční stáže a získání pozice přednosta Ústavu biologie LF UP. Potěšitelné je, že lékaři, kteří prošli HOK, jsou schopni uplatnit se i v zahraničí. Jeden se stal ředitelem pro Evropu velké nadnárodní farmaceutické firmy se sídlem ve Švýcarsku, jeden pracuje již několik let v Hôpital Lariboisiere et Université Paris – Denis Diderot v Paříži, jedna lékařka pracuje v Londýně a jeden patolog absolvoval na HOK roční stáž, aby se mohl stát primářem patologie v Německu. Projevem uznání odborných i organizačních schopností přednosta kliniky je skutečnost, že v posledních třech funkčních obdobích (1994–2006) byl předsedou České hematologické společnosti ČLS JEP, byl členem představenstva ČLS JEP a je členem rady vědeckých rad, mimo jiné i VR Ministerstva zdravotnictví ČR.

Zástupcem přednosta HOK pro léčebně preventivní péči se koncem roku 2001 stal prim. T. Papajík. Především on má zásluhu na tom, že zde vzniklo moderní centrum pro diagnostiku a léčbu lymfomů. Laboratorní úsek v počátcích kliniky významně posílili RNDr. M. Luhový, RNDr. Z. Píkalová, Mgr. L. Slavík

a dr. E. Kynčlová. Tým zdravotních sester je budován vrchní sestrou J. Ščudlovou. Kolektiv zdravotních laborantek byl veden paní J. Ježákovou, kterou koncem roku 1997 vystřídala paní J. Indráková. Ta měla hlavní zásluhu na rekonstrukci laboratoř a ambulance a přinesla i řadu potřebných organizačních změn do chodu laboratoř.

Spustit program transplantací kostní dřeně krátce po přestěhování kliniky do nových prostor bylo možno jen díky stážímu MUDr. E. Fabera, MUDr. L. Raidy a přednosta kliniky na transplantáčních jednotkách v Londýně, díky vstřícnosti a nezištné pomoci českých transplantáčních center a díky předchozí pečlivé přípravě celého týmu. Významnou roli zde sehrál především MUDr. E. Faber, vedoucí transplantáčního programu a zástupce přednosta HOK pro výuku. **První autologní transplantace byla na HOK provedena 6. března 1997.** Transplantační a separační jednotka HOK získala roku 1999 Evropskou akreditaci pro autologní transplantace krvinek a zástupce přednosta pro separaci krvinek. Ve stejném roce byla provedena i první alogenní transplantace krvinek od sourozenců a program byl v roce 2004 kompletně zahájen transplantací od nepřibuzných dobrovolných dárců z registrů. V polovině letošního roku bylo na HOK provedeno již 500 transplantací krvinek. Potěšitelné je, že dosažené výsledky snesou srovnání nejen v rámci ČR, ale i v rámci EU. **Na úspěšnosti transplantáčního programu ale nemá zásluhu jen tým HOK, nýbrž i celá řada dalších vynikajících pracovišť FNO a LF UP, bez jejichž pomoci bychom se neobešli (HLA laboratoř, III. Interní klinika, FTO, radiologie, KNM, mikrobiologie, OKB, fakultní lékárna, KAR, ústav patologie a řada dalších).** Tém všem patří naše poděkování. Na úspěchu programu alogenních transplantací od dobrovolných dárců, který pod vedením MUDr. L. Raidy překonává počty sourozeneckých transplantací, se významně podílí spolupráce s **Centrálním registrem dárců kostní dřeně v Plzni.**

Vysoce sofistikovaná vyšetření nezbytná pro přesnou diagnostiku, stanovení prognózy, zbytkové choroby i úspěšnost transplantáčního programu zajišťují genetické, molekulárně-genetické, imunofenotypizační, ale i rutinní laboratoře HOK. Je samozřejmé, že taková vyšetření a prudký rozvoj oboru vyžadují pružnou modernizaci nákladných přístrojů. Předností HOK je, že nečeká jen s nataženou rukou, až jim přístroje „někdo“ zakoupí, ale že si jich řadu dokáže sehnat díky grantové úspěšnosti a nadačním aktivitám **Nadace Haimaom, nadace na podporu programu transplantace kostní dřeně a léčby nemocných s leukemiemi a lymfomy, kterou pracovníci kliniky v roce 1997 založili.** Účast na četných studiích farmaceutických firem přináší našim nemocným naději, že se k moderní léčbě dostanou v časovém předstihu. Nezanedbatelná je i finanční úspora za bezplatně poskytované studijní léky. Převážná část péče o stále rostoucí patientskou klientelu (např. v roce 2005 bylo na HOK ambulantně provedeno téměř 14 000 vyšetření, hospitalizováno bylo více než 1 000 nemocných a transplantáční jednotka provedla 68 transplantací krvinek) je však hrazena ze zdrojů zdravotního pojištění.

Během 10 let HOK získala nebo byla spoluřešitelem 21 grantových projektů IGA resp. GAČR a v roce 2005 získala jako odpovědný řešitel sedmiletý VVZ MŠMT. V získávání grantové podpory byla mimořádně úspěšná Prof. M. Jarošová a prof. K. Indrák. Prof. M. Jarošová na HOK vybudovala špičkové pracoviště nádorové genetiky s celou řadou v ČR prioritně zavedených metod a přístrojů i prioritně dosažených výsledků. Samozřejmým a nezbytným předpokladem pro získání a obhájení grantových projektů je publikační aktivita. Počet původních vědeckých prací přesáhl za deset let působení kliniky stovku a více než polovina z nich byla publikována v zahraničních časopisech s IF.

Dokončení na str. 6

Akademie distančního vzdělávání: setkání tutorů

Cílem výročního setkání absolventů letošní letní školy pro tutorů 29. 11. bylo zhodnocení průběhu pilotního kurzu, jeho přínosu pro každodenní praxi a neformální diskuse o obsahu letní školy pro tutorů, která se uskutečnila od 9. do 13. 7. 2007.

Po stručném shrnutí výsledné evaluační zprávy odpovídali účastníci na tři otázky:

- co si nejvíce z kurzu **pamatují** („tvorba multimediální lekce a studijních materiálů, metody vedení e-learningových kurzů, webinar, obhajoba závěrečného projektu, tvorba motivujících e-learningových kurzů, hry a jejich důležitost, relaxační techniky, motivace pro DiV, tvůrčí atmosféra, zajímavé osobnosti“);
- jaké dovednosti ve výuce **používají** („komunikační a prezentační dovednosti, počítačové dovednosti, organizace času a práce, příprava na výuku, práce se skupinou, tvorba multimediální lekce, využití tabletu ve výuce“);
- **co se jim podařilo** do dnešního dne v distančním vzdělávání uskutečnit („úspěšné předložení projektu DiV pro lektory a učitele cizích jazyků, prosazení podání projektu distančního studia, spolupráce na tvorbě studijních opor, implementace získaných znalostí do výuky“).

Poté jsme všem účastníkům předali osobní videozáznam prezentace závěrečného projektu, který zahrnuje testování vytvořené elektronické minilekce a simulaci vedení vstupního tutoriálu. Tato forma zpětné vazby umožní „čerstvým“ tutorům zhodnotit úroveň svých prezentačních a komunikačních dovedností, které jsou i v podmínkách distančního vzdělávání pro vzdělavatele klíčové.

Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky v rámci Operačního programu Rozvoje lidských zdrojů, proto je i v dalším roce účast v kurzu bezplatná. V tomto roce jej realizuje Centrum distančního vzdělávání UP, které bylo rozhodnutím AS UP zrušeno.

Seznam absolventů pilotního kurzu: I. Daubnerová, B. Kalupová, J. Kober, D. Ondrušková, L. Šejko, Z. Šťávoval, J. Veselý, J. Závodná, A. Zimová.

(Více o projektu viz <http://akademiediv.upol.cz>.)

Mgr. M. Všetulová, CDV UP

I díky tomu se mladá klinika HOK již krátce po svém vzniku pohybovala na špičce různých hodnotících žebříčků výkonnosti klinik na LF UP.

Mezi další aktivity kliniky, které bych si dovolil zmínit, patří založení **mezinárodního projektu ALERT v roce 1996 (Akutní Leukemie, klinický Registr) a mezinárodního projektu CAMELIA v roce 2006** (Klinický registr nemocných s chronickou myeloidní leukémií). V registru ALERT jsou k dnešnímu dni záznamy od téměř 2 500 nemocných s akutní leukémií z celé ČR a ze Slovenska, které umožňují vyhodnocovat prognostické faktory a jednotlivé léčebné postupy, resp. objektivně srovnávat dosažené léčebné výsledky ve všech velkých centrech intenzivní hematologické péče v ČR. Registr CAMELIA vznikl cca před rokem, a i přes tento krátký termín jsou v něm shromážděna data od více než 700 nemocných. Registr CAMELIA se v letošním roce zapojil i do tzv. **European Leukemia Net** a jak ukázalo srovnání CAMELIE s existujícími registry, jsme v této činnosti dále, než většina západoevropských skupin. HOK se účastní mezinárodní spolupráce i v rámci např. **European Group for Blood and Marrow Transplantation (EBMT), European Organization for Research and Treatment of Cancer (EORTC)** atd. Účast na všech těchto projektech by byla nemyslitelná bez datamanagerského centra klinického hodnocení vedeného Mgr. V. Kajabou.

K tradičním odborným akcím, které HOK každoročně organizuje, patří **Olomoucké hematologické dny (OHD)**, mezikrajské semináře pro primáře a hematology z Moravy a Moravské lymfomové sympóziu (MLS). Nejvýznamnější z těchto akcí jsou OHD, které byly letos již dvacáté. Tradiční této akce založil v roce 1986 nynější prezident OHD prof. K. Indrák. Z původně pracovního odpoledne věnovaného nedožitým sedmdesátinám prof. Wiedermanna, kde odeznělo šest sdělení a kterého se zúčastnilo 85 posluchačů, se v průběhu let stala nejvýznamnější česká hematologická akce. **XX. OHD** jež letos již podruhé získaly akreditaci v rámci evropského systému postgraduálního vzdělávání (Continuing Medical Education European Hematology Association – CME ECAH) se zúčastnilo **téměř 1 300 delegátů a bylo zde prezentováno více než 270 sdělení!** Tradiční místo konání – Teoretické ústavy LF UP – letos byly, dle vyjádření děkana LF prof. Z. Koláře, „touto akcí zcela paralyzovány a další OHD se zde již konat nemohou“. Pro satelitní sympózia jsme při tom využili pohostinnosti Uměleckého centra UP a pro sesterské sekce prostory Regionálního centra Olomouc a posluchárny na Dětské klinice a na HOK. Významný český internista-hematolog a bývalý předseda České hematologické společnosti prof. L. Chrobák z Hradce Králové o Olomouckých hematologických dnech mluví jako o „Meccce“ hematologů a rozdíl vidí jen v tom, že „zatím co do Meccy musí každý muslim jednou za život, do Olomouce chtějí hematologové každoročně“. Přiznivý ohlas a stále rostoucí zájem hematologů o OHD je jistě podmíněn i tím, že celá jejich organizace je kompletně zajišťována kolektivem HOK – a protože nemohu jmenovat všechny, dovolil bych si jmenovat alespoň asistentky M. Hofmanovou a L. Štursovou, Mgr. V. Kajabu, prim. T. Papajika, předsedu organizačního výboru, a MUDr. E. Fabera, předsedu vědeckého výboru, pro něž, stejně jako pro řadu dalších, je úspěch OHD i otázkou osobní prestiže.

Co říci závěrem – mladá HOK je centrem intenzivní hematologické péče, transplantační péče a hemato-onkologické péče pro spádovou oblast cca dvou mil. obyvatel Olomouckého, Moravsko-Slezského a části Zlínského kraje. Je i centrem výuky, akreditovaným školicím centrem pro lékaře, zdravotní laboranty a zdravotní sestry z celé ČR a centrem výzkumu s perspektivou dalšího rozvoje – vždyť věkový průměr lékařů kliniky je dnes jen 34 roků, a patří tak k nejnižším ve FNO a na LF UP. Podobné je to i s věkovým průměrem vysokoškoláků-nelékařů. Cílem HOK je další akcelerace všech tří základních programových pilířů – léčebné preventivní, výukové i vědecké výzkumné práce a pro splnění těchto cílů má pracoviště nezbytné předpoklady.

Prof. K. Indrák,
přednosta Hemato-onkologické kliniky LF UP a FNO

Šedesátiny profesora Chajdy

V prosinci oslaví šedesáté narozeniny Ivan Chajda, profesor Katedry algebry a geometrie Přírodovědecké fakulty UP. Jsem přesvědčen, že každý, kdo profesora Chajdu zná, by potvrdil, že je to výrazná osobnost. Pro naši univerzitu je to navíc osobnost významná. V tomto článku se pokusím popsat pana profesora a jeho roli, kterou měl a má na naší univerzitě. Domnívám se, že jsem jedním z těch, kteří se o to mohou pokusit. Profesora Chajdu osobně znám sedmáct let. Byl mým učitelem, později vedoucím diplomové práce, pak školitelem a nyní již několik let milým kolegou.

Prof. RNDr. Ivan Chajda, DrSc., v roce 1970 absolvoval PfF UP, obor numerická matematika. V roce 1975 získal hodnost CSc., v roce 1986 pak hodnost DrSc., obě v oboru algebra a teorie čísel na Masarykově univerzitě v Brně. Od roku 1989 je profesorem v oboru algebra a teorie čísel. Je autorem tří monografií a téměř 300 prací v mezinárodních časopisech. Pracuje především v oblasti abstraktní algebry a souvisejících disciplín, jako jsou např. algebraická teorie systémů, algebraické struktury vícehodnotových logik, teoretické základy kvantových logik. Profesor Chajda vychoval mnoho studentů, některých z nich jsou dnes docenty nebo profesory.

Řekl bych, že základním rysem profesora Chajdy je houževnatost a pevná vůle. Netýká se to jen jeho práce v matematice, je to jeho životní postoj. Uvedu dva příklady.

První příklad: Ivan Chajda se stal doktorem věd ve 39 letech, profesorem pak ve 42 letech. To je i na dnešní poměry neobvykle brzy, koncem 80. let to však bylo výjimečné. K této pozici se však nedopracoval z místa univerzitního učitele, ale z místa programátora a systémového analytika podniku Meopta Přerov. Profesor Chajda totiž po ukončení magisterského studia na UP téměř dvacet let pracoval v přerovské Meoptě a algebru měl jako koníčka, kterému se věnoval ve volném čase. Pravidelně jezdil na semináře do Brna, ze kterých se vracel pozdě v noci (druhý den brzy ráno musel být v Meoptě); aby mohl jet na konferenci, bral si dovolenou atd. Nedá mi, abych si na tomto místě „nerýpnul“ do některých vysokoškolských učitelů věčně nespokojených s podmínkami k práci.

Druhý příklad: Ivan Chajda je vášnivým sportovcem. Jako všechno, co dělá, i sport dělá a dělá s plným nasazením. Věnoval se cyklistice, dlouhé roky sám závodil a byl trenérem mládeže. V současné době se kromě cyklistiky věnuje i běhu. To vše s typicky „chajdovským“ přístupem: přesně si eviduje tréninky, trénuje pravidelně a hodně. Jen pro ilustraci, absolvoval několik maratónů, všechny v čase kolem 2 hod 45 min (přepočítáme si to, je to kolem 5 min 50 sec na 1 500 m a těchto patnáctistovek se do maratónu vejde 28). Maratón už nějaký ten rok neběžel, ale při tréninku 10 km bez problémů běhá hluboko pod 40 minut.

Význam profesora Chajdy pro naši univerzitu je dán jeho rolí pro olomouckou matematiku (myslím tím obor matematika na UP). Tato role je, trůfám si říct, zásadní. Dnes má olomoucká matematika několik významných představitelů, známých v Česku i v zahraničí. Výsledky, které na naší univerzitě v oblastech algebry, geometrie, matematické analýzy a statistiky vznikají, jsou publikovány na mnoha významných fórech. Tak tomu ale nebylo vždy. Ještě před zhruba 15–20 lety bylo to, co je dnes považováno za obvyklé a co se od olomouckých matematiků očekává, spíše výjimkou. Kdybych měl prstem ukázat na jednoho člověka, který se o tuto kvalitativní proměnu zasloužil nejvíc, ukázal bych, možná po krátkoučím zaváhání, na pana profesora Chajdu. Koncem 80. let, kdy na univerzitu z Meopty přišel, to byl mezi olomouckými matematiky jediný doktor věd (v té době také jeden z mála doktorů věd na celé univerzitě), jeho publikační seznam byl mnohem delší než publikační seznamy ostatních, měl zkušenosti ze zahraničních konferencí, velmi brzy se stal profesorem. Především ale měl energii a vízi, jak olomouckou matematiku postupně posouvat dopředu. Toto „posouvání dopředu“ začal s energií sobě vlastní na poli algebry spolu s profesorem Rachůnkem uskutečňovat. Vznikl olomoucký algebraický seminář, začalo se pravidelně jezdit na mezinárodní konferenci, mezinárodní konference se v Olomouci později také začaly pořádat, začalo se aktivně pracovat s doktorandy. Stručně řečeno, začalo se pracovat podle mezinárodních měřítek. Vzpomínám si, že profesor Chajda

od začátku zdůrazňoval, že je to běh na dlouhou trať a ve všem tak – systematicky, vytrvale, krůček po krůčku – postupoval. Dnes je situace jiná. Olomoucká matematika má z toho běhu tu nejtěžší část už za sebou. A profesor Chajda na tom má lví podíl.

Že je na fakultě nový člověk, bylo po jeho příchodu okamžitě znát i mezi studenty. Dodnes si vzpomínám, jak jsem na podzim 1989, kdy jsem byl v 1. ročníku, v posluchárně čekal na „suplí“ přednášky z algebry a byl zvědavý, kdože to ten Chajda je. Už první přednáškou si nás, studenty, získal. Někteří z nás začali chodit na jeho studentský seminář (mimo oficiální výuku), kde se probírala různá témata od algebraických až k počítačovým. Jako informatik dodávám, že tento seminář navštěvovali spíše studenti informatiky, než studenti matematiky. To bylo dáno mimo jiné předchozí činností Ivana Chajdy v Meoptě a také tím, že v té době hodně přednášel pro obor informatika. Víím, že pro informatiky přednášel profesor Chajda rád. Byl je sám matematik, jeho vztah k informatice byl a je velmi vřelý (vždyť se léta živil jako programátor a analytik) a jeho vliv na olomouckou informatiku je velký. Troufám si říci, že všechny významné výsledky, které na olomoucké informatice dosud vznikly (měřeno obvyklými kritérii), mají původ v pedagogickém působení profesora Chajdy. Věci, které dnes na informatice děláme, jsou sice už jen velmi vzdálené příbuzné tomu, na čem nás pan profesor vychovával, faktem ale zůstane, že „jak dělat vědu“ jsme se učili hlavně od profesora Chajdy. Přirozeně si také myslíme, že to, co dnes děláme, je už něco jiného, lepšího a důležitějšího než to, na čem jsme u Chajdy vyrůstali. Jsem si jistý, že až si to přečte, nijak ho to neurazí. Naopak, s úsměvem a uspokojením pokývá hlavou a bude se těšit z toho, že tak to přece má být a že tak nějak si to představoval (pevně v to věřím). Mimochodem, jako student jsem na profesuru Chajdovi vždy oceňoval otevřenost a upřímnost, s jakou s námi jednal. Z jeho výroků typu „Z toho, co jsem napsal, jsou většina blbosti, ale jsou tam i dobré věci.“ jsme byli nejdřív trochu zaskočení, ale později jsme pochopili (rozumějí: místo „blbosti“ by jiný řekl „výsledky publikované v mezinárodních časopisech, které nebyly tolikrát citovány a ve kterých já sám jsem dále nepokračoval“). Byl to projev jeho ryze realistického pohledu na svět, otevřeného povahy, zásady nikdy si na nic nehrát. Vždy velmi investoval do výchovy další generace a vždy se nám snažil ukazovat svět takový, jaký je, a to se všim vsudy. Myslím, že každý z jeho žáků je mu za to vděčný a děkuje mu za to. Já rozhodně ano.

Profesoru Chajdovi je dnes šedesát let. Mentálně i fyzicky je daleko svěžeji, než řada lidí o jednu i dvě generace mladších. Vsadím se o deset tisíc korun, že i v šedesátce bude běhat deset kilometrů pod čtyřicet minut. Vsadím se o dvacet tisíc korun, že i v sedmdesátce bude psát matematické práce, které budou inspirovat další lidi. Vsadím se, o co chcete, že i v sedmdesátce bude stále člověkem, kterého můžete mít rádi, můžete ho nesnášet, který vám ale nemůže být lhostejný. Univerzita by si takové lidi měla hýčkat a měla by se, podobně jako všechny vynikající univerzity, snažit udržet je na vlastní půdě co nejdéle. Jsou to lidé, jejichž přínos spočívá nejen v tom, co sami vymyslí a napíšou, ale také (a možná především) v tom, že svým působením dávají základ všem, které tady budou i v době, kdy tito lidé již nebudou mezi námi. Řečeno ekonomickým žargonem, takoví lidé mají dlouhodobý multiplikační efekt, jejich přínos je mnohem větší, než náklady. Profesor Chajda mezi takové lidi bezesporu patří.

Ivane, k Tvým narozeninám a do dalších let Ti přeju všechno nejlepší!

Radim Bělohávek
(vedoucí Katedry informatiky PFF UP)

Festival vzdělávání dospělých AEDUCA 2006 se setkal s pozitivním ohlasem odborné veřejnosti

Ve dnech 23.–24. 11. 2006 proběhla v prostorách Uměleckého centra UP ojedinelá akce *Festival vzdělávání dospělých AEDUCA 2006*. Pořadatelem festivalu byla Filozofická fakulta UP, organizační garanci převzal Institut celoživotního vzdělávání FF UP. Mezi významné partnery festivalu patřil Národní vzdělávací fond Praha, Asociace institucí vzdělávání dospělých ČR, Olomoucký kraj ad.

Téma letošního festivalu, který byl součástí *Týdne vzdělávání dospělých*, znělo „Vzděláváním ke zvyšování zaměstnatelnosti“. Program festivalu byl rozčleněn do pěti současně probíhajících částí – Veletru institucí a programů vzdělávání dospělých, Odborných konferencí, Prezentace úspěšných projektů rozvoje lidských zdrojů, Veletru pracovních příležitostí a Prezentace vzdělávacích pořadů pro dospělé.

Veletru institucí a programů vzdělávání dospělých se zúčastnilo na dvacet institucí, které prezentovaly své programy vzdělávání dospělých, např. Masarykova univerzita, Institut celoživotního vzdělávání Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, Trexima, spol. s. r. o., PPS – institut celoživotního vzdělávání Přerov, s. r. o., CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc, jazykové školy HEAD & HEART, s. r. o., Lingua Centrum jazyková škola a další instituce.

Pozornost odborné veřejnosti přitáhlo osm konferencí, které se staly nosnou platformou pro výměnu profesních zkušeností a navázání kontaktů mezi institucemi a odborníky. Celkově se konferencí zúčastnilo na 250 účastníků. Konference byly ve čtvrtek 23. 11. uvedeny zahajovací přednáškou a panelovou diskusí na téma „Ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání“ za účasti PhDr. J. Krejčího z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, PaedDr. J. Petráška z Treximy, spol. s. r. o., Mgr. V. Orta z Národního ústavu odborného vzdělávání Praha a Ing. V. Válka z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

Tématy dalších odborných konferencí byla různorodá: *Moderní trendy ve firemním vzdělávání*, *Vícezdvojeňové financování ve vzdělávání dospělých*, *Kvalifikační studium a další vzdělávání pedagogických pracovníků*, *Nová role vysokých škol*, *E-work a e-learning*, *Profesní poradenství a Distanční vzdělávání v oblasti hudby*. O kvalitě a přínosu konferencí svědčí kromě vysoké účasti také jména zúčastněných odborníků, z nichž uvedeme alespoň některá.

Na konferenci *Moderní trendy ve firemním vzdělávání* vystoupila ředitelka Asociace institucí vzdělávání dospělých v SR, prof. V. Prusáková, CSc. O systému a možnostech firemního vzdělávání zde promluvil Ing. T. Petřík, CSc., ze Shimadzu GmbH, Praha, a doc. K. Chadt, CSc., z mladoholeslavské Škody Auto, a. s., i další odborníci z praxe.

Z přednášejících na konferenci *Kvalifikační studium a další vzdělávání pedagogických pracovníků* jmenujme především hosty z MSMT ČR, kteří zde prezentovali vládní koncepci v této oblasti – Ing. P. Špirhanzla, náměstka ministryně školství ČR, a PhDr. J. Miklovou z oddělení Dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků MŠMT ČR.

Na atraktivní konferenci *Vícezdvojeňové financování ve vzdělávání dospělých* vystoupil prezident Asociace institucí vzdělávání dospělých ČR PhDr. Z. Palán, Ph.D., s příspěvkem *Současné problémy – rozpory a trendy v dalším vzdělávání*, JUDr. J. Vochozka z Centra pro studium vysokého školství a další odborníci.

Na konferenci *E-work a e-learning* přivezl zahraniční zkušenosti Dr. L. Korzenowski, Ph.D., z European Association for Security (Krakov). Pohled praxe prezentoval Mgr. M. Řehák z firmy Vision Praha, s. r. o., s příspěvkem *Nové možnosti teleworkingu s rozvojem rychlého internetu*. Mgr. B. Řeháková z občanského sdružení InternetPoradna.cz pak pronesla příspěvek *Teleworking pro Olomouc*, ve kterém zdokumentovala

možnosti propojení e-worku i s oblastí sociální a charitativní.

Konference *Profesní poradenství* naznačila stále silící vazby mezi univerzitními odborníky v dané oblasti, úřady práce a výzkumnými pracovníky. Zúčastnili se

ji PhDr. H. Ulrychová za Univerzitu Karlovu v Praze, za Masarykovu univerzitu Mgr. Š. Karmazinová, možnosti profesního poradenství na úřadech práce pak prezentoval PhDr. J. Král z Úřadu práce v Děčíně.

Na konferenci *Nová role vysokých škol* diskutovali o novém pojetí vysokého školství prof. J. Jařab, CSc., a doc. D. Šimek z naší univerzity, doc. M. Machalová, CSc., z Filozofické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě a PhDr. D. Drobná z Asociace institucí vzdělávání dospělých SR.

Na konferenci *Distanční vzdělávání v oblasti hudby* vystoupili doc. V. Zouhar, Ph.D., s projektem *Slyšet jinak*, Mgr. M. Břicháčková s příspěvkem z oblasti muzikoterapie, za Katedru muzikologie Filozofické fakulty UP PhDr. L. Krupková, Ph.D. s podrobnostmi o kombinovaném studiu, připravovaném Katedrou muzikologie a další přednášející.

Velmi navštěvovanou částí festivalu byla prezentace úspěšných projektů v oblasti rozvoje lidských zdrojů, které se celkově zúčastnilo 44(!) projektů z celé republiky. Návštěvníci tak mohli načerpat inspiraci z projektů řešených např. na Západočeské univerzitě v Plzni, Masarykově univerzitě v Brně, Mendlovy zemědělské a lesnické univerzitě v Brně, Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava, hojně byly zastoupeny také projekty z pracovišť UP. Prezentovány byly rovněž firemní projekty – zúčastnily se firmy jako např. ABS WYDA, s. r. o., Project Outdoor, s. r. o., a mnohé další.

Součástí Festivalu vzdělávání dospělých AEDUCA 2006 bylo také slavnostní předání *Ceny Shimadzu za rok 2006*, určené pro mladé vědecké pracovníky, jejímž nositelem je v letošním roce RNDr. J. Petr z Katedry analytické chemie PříF UP. Při slavnostním zahájení Festivalu vzdělávání dospělých v kapli Božího Těla v Uměleckém centru UP byl vyhlášen nejlepší projekt rozvoje lidských zdrojů v soutěži *Dobrá rada nad zlato*, vyhlášené Národním vzdělávacím fondem Praha.

Veletř pracovních příležitostí přitáhlo mnohé zájmem o kontakt s firmami, které nabízejí možnosti pracovního uplatnění. Veletru se zúčastnila řada renomovaných firem – jmenujme např. firmy Honeywell, Procter & Gamble, Českou pojišťovnu, EURES, Manpower a mnohé další.

Zvláštností Festivalu vzdělávání dospělých je cílené zaměření na vzdělávání dospělých, především na další profesní vzdělávání. Zájem o tuto oblast, která úzce souvisí s požadavky Evropské unie na spirálové doplňování vzdělání a na silící trend naplňování požadavků praxe v profesní přípravě, dokazuje i množství zúčastněných odborníků a institucí. Doufáme, že příští ročník festivalu – AEDUCA 2007 – bude přinejmenším stejně úspěšný jako ten letošní.

-mf-, foto -tj-

Listopadová produkce

Filozofická fakulta

Kotíková, H., Zlámal, J.: *Základy marketingu*. 1. vyd., 78 s.
Kubátová, J. (ed.): *Ekonomické znalosti pro tržní praxi*. Sborník příspěvků z mezinárodní vědecké konference v olomouckém regionu. 1. vyd., 312 s.
Bauerová, H.: *Texty ke studiu staroslověnštiny se slovníčkem*. 5. vyd., 120 s.
Sykora, M. (vyk. red.): AUPO. Philosophica – Aesthetica 30 – 2006. *Kontext(y)* V. 1. vyd., 164 s.
Ryšavý, D. (ed.): AUPO. Sociologica – Andragogica 2006. 1. vyd., 222 s.
Wolf, W.: *Čeští a slovenští umělci na Bienále v Benátkách 1920–1970*. 1. vyd., 472 s.

Lékařská fakulta

Holibková, A., Laichman, S.: *Přehled anatomie člověka*. 4. vyd., 144 s.
Dvořáčková, S., Vičar, J., Walterová, D.: *Příklady z lékařské chemie a biochemie*. 1. vyd., 76 s.
Krejčí, P., a kol.: *Dentální radiologie*. 1. vyd., 98 s.

Pedagogická fakulta

Novák, B., a kol.: *Matematický klokan 2006*. 1. vyd., 62 s.
Novák, B., Eberová, J., Stopenová, A.: *Základy elementární matematiky v úlohách*. Dotisk 1. vyd., 98 s.
Stopenová, A.: *Základy matematiky 1*. Dotisk 1. vyd., 60 s.
Eberová, J.: *Základy matematiky 2*. Dotisk 1. vyd., 64 s.
Dubová, J.: *Sprachübungen I*. 1. vyd., 64 s.
Dubová, J.: *Einführung in die Sprachwissenschaft*. 1. vyd., 60 s.

Centrum distančního vzdělávání

Menšík, F. (hl. red.): *Vzdělávání úředníků ve veřejné správě*. Sborník příspěvků z konference. 1. vyd., 110 s.

Středisko distančního vzdělávání

Kubátová, J.: *Řízení lidských zdrojů*. 1. vyd., 124 s.
Bakešová, M., a kol.: *Základy organizačního chování*. 1. vyd., 180 s.
Honová, I.: *Mezinárodní ekonomická integrace*. 1. vyd., 48 s.
Novák, J.: *Management I*. 1. vyd., 68 s.
Novák, J.: *Management II*. 1. vyd., 80 s.
Fafejta, M.: *Problémy sociálního soužití*. 2. vyd., 92 s.
Hon, M.: *Hospodářská soutěž*. 1. vyd., 56 s.

Středisko celoživotního vzdělávání

Cichá, M., Dorková, Z.: *Didaktika praktického vyučování zdravotnických předmětů 1*. 1. vyd., 88 s.
Cichá, M., Dorková, Z.: *Didaktika praktického vyučování zdravotnických předmětů 2*. 1. vyd., 60 s.
Reiterová, S., Šteigl, J.: *Biologie člověka a zdravotnická prevence*. 1. vyd., 106 s.
Plevová, I.: *Kapitoly z vývojové psychologie*. 1. vyd., 60 s.
Plevová, I.: *Kapitoly z obecné psychologie*. 1. vyd., 90 s.
Urbanovská, E.: *Sociální a pedagogická psychologie*. 1. vyd., 98 s.
Klapilová, S.: *Didaktika pro učitele praktického vyučování a mistry odborného výcviku*. 1. vyd., 78 s.
Klapal, V.: *Pedagogická praxe*. 1. vyd., 56 s.
Grecmanová, H., Holoušová, D.: *Pedagogika*. 1. vyd., 76 s.

-kop-

Prodejna VUP upozorňuje

Prodejna a učebnic, skript a odborné literatury Vydavatelství UP upozorňuje, že bude v závěru roku 2006 a na počátku roku 2007 upravena prodejní doba následovně:

- **pondělí 11. 12. – čtvrtek 14. 12. 2006 bude otevřeno od 9 do 12 hod., odpoledne zavřeno;**
- **ve dnech 15. 12. 2006 – 7. 1. 2007 bude v prodejně VUP z výše uvedených důvodů zavřeno.**

Z notesu studentské zapisovatelky: S rozvojovým projektem do Mongolska /X – závěr/**Zastavení desáté, dětské osudy a nakonec loučení**

Jak se žije v jurtové čtvrti? Co takhle dát si obyčejnou sprchu? A nakonec – jednou to přijít muselo: po třech měsících každodenního úsilí přichází moment loučení...

Je listopadové pondělní ráno. Po víkendů jdeme s Tanjou do školy a moc se těšíme na chvíle, až si zase budeme hrát s dětmi. Ale co se to zase děje? Před mými zraky se ratolesti řadí do zástupu a vypadá to, že dnes z výuky nic nebude. Ničemu nerozumím. Aha, nerozuměla jsem jen chvíli. Dnes je totiž den, kdy se jde do sprch! Ano, prostě se jde do sprch... Většina těchto dětí totiž doma sprchu ani tekoucí vodu nemá. Proto se zhruba jednou za 14 dní sprchují v rámci školní docházky ve veřej-

▲ Rozdávání oblečení

ných umývárkách na Bayanhoshu. Zvláštní pohled: šedesát dětí odchází s ručníky, mýdly a hřebeny do veřejných umýváren, kde se jim nabízí osm sprch. Děti používají jen čtyři. Do jedné sprchy se vejdu tři děti – velké dítě za 1 000 tugriků (20 korun), malé za 500 (10). Po čtyřech hodinách se vymydlení pomalu vrací do školy. No, nyní se už tedy můžeme věnovat výuce či výukovým hrám? Nenechte se zmýlit. Škola dostala ze zahraničí obnošené oblečení a nyní, když jsou děti tak vymydlené, nastává ta pravá chvíle, aby se jejich štěstí pro dnešek završilo: každé dítě je obdarováno „novým kouskem očásení“. Někteří berou nové kalhoty, svetr či čepici i pro sourozence a rodiče. Škola se takto snaží pomáhat všem dětem a jejich rodinám.

A jak to vypadá doma u Tsootlo? Tsootlo je usměvavá šestnáctiletá dívka. Nemá jednoduchý život. „Kolik je vás doma a kde bydlíte?“, ptám se jí. Tsootlo se pouští do vyprávění: „Mám pět sourozenců, jeden je starší, všichni ostatní mladší než já. Bydlíme s maminkou v jurtě. Tatínka nemáme. Zabili nám ho. Jeden z mých mladších sourozenců to viděl a zavolal policii...“ Dva z jejích sourozenců chodí také do naší

Achla skoly. Mladšího Turtuvšina trochu znám. Je pěkné šídlo, ani minutu na místě neposedí, neustále se usmívá. Na otázku, co by chtěl dělat, až bude velký, odpovídá: „Chci pracovat a vydělávat peníze“. „Ale čím chceš být?“, ptám se ho znovu. „Já chci pracovat!“ Sehnan práci v Ulanbátaru totiž není vůbec jednoduché. A situace je o to horší, když většina dětí má jen jednoho z rodičů... Někteří příběhy není jednoduché poslouchat, natož je žít. Často jsou to vyprávění, z nichž „běhá mráz po zádech“. Tyhle děti, děti na okraji města

Ulanbátar, mají ale tuhý kořínek, se životem dokáží poprat.

Tři měsíce jsme se jim s Tanjou snažily dělat radost. Povídky jsme si s nimi, hrály a snad jsme je i něco naučily. Snažily jsme se jim ukázat i jiné stránky života, než jim známé v jurtové čtvrti. Za tři měsíce jsme ale my, Evropanky, stihly poznat, že pro tyhle děti je nejdůležitější, že tu pro ně někdo je, že je obejmě a vyslechne. To, jak rychle se naučí psát a počítat, nehraje až tak velkou roli, i když pro jejich budoucnost je vzdělání nezbytné.

Konec pobytu – tudíž i projektu – se pomalu a nenávrtně blíží. Troufám si říci, že během tří měsíců, strávených na okraji mongolského Ulanbátaru, jsem pochopila spoustu věcí. Ostatně, to jsem si uvědomila již dříve, než v poslední den. Přichází loučení. Je nám všem smutno. Oči máme plné slz, já, Tanja i děti. Mongolské děti jsme si oblíbily. A vypadá to,

▲ Tsootlo se dvěma nejmladšími bratry

že ony nás také. Volání „Bagsa, sajn bajno!“ („Paní učitelko, dobrý den!“) mi bude chybět. Nikdy nezapomenu na chvíle, kdy nás všechny ty děti objímaly...

Ten pátek 24. listopadu – den loučení – byl neuvěřitelný po všech stránkách. Do školy se přijel podívat i náš kamarád Luboš Svoboda, majitel české restaurace v Ulanbátaru. Přijel, viděl a nechal tam půl milionu tugriků. Paní učitelky okamžitě začaly měřit, kolik železa budou moci koupit, a kolik nových stůlů se tedy bude moci vyrobit. Byla to pěkná, nečekaná tečka za třemi měsíci, které jsem strávila v zemi modrého nebe.

Na cestě, jež míří opět k evropským končinám, mi hlavou probleskují obrazy, k nimž patří jednotlivé příběhy, zážitky, zkušenosti. Jsou jak pozitivní, tak i negativní. Hodně jsem se nasmála, ale neskrývám – plakala jsem také.

Za všechno jsem ale moc ráda. Dnes můžu říci: stálo to za to! Být dobrovolníkem v zahraničí je opravdu nezaplatitelná zkušenost. A jak jsem se k ní dostala? Přes neziskovou organizaci INEX SDA jsem se přihlásila na dobrovolnický projekt do Mongolska. Tento program byl součástí oficiální zahraniční rozvojové spolupráce ČR, kterou podporuje Ministerstvo zahraničních věcí. Na projektu se podílela také německá nezisková organizace ASA Programm a Česko-německý fond budoucnosti. Všem jim tímto patří velký dík. Díky nim nyní mohu hovořit o situaci v Mongolsku v Evropě a třeba se i snažit pomáhat dál. Díky patří také Letní škole rozvojové pomoci a spolupráce a Agentuře rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje, mým rodičům, všem přátelům a také těm, kteří se mnou udržovali kontakt nebo na mne jen tak mysleli...

S. Šafaříková, studentka FTK UP, ve spolupráci s M. Hronovou, foto archiv autorky

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Absolventi Univerzity Palackého jsou jednou z mnoha tzv. cílových skupin, již by se měla UP zabývat. Proč? Jsou seskupením s obrovským potenciálem zpětné vazby, možné spolupráce a v neposlední řadě i finančních kontraktů. Zkusíme marketér by v této souvislosti jmenovat spoustu dalších pozitiv, kterých by UP mohla aktivní komunikací s absolventy dosáhnout. Komunikovat však nelze bez konkrétních a aktualizovaných dat. V tomto směru je olomoucká univerzita pozadu. Možná však, že ne na dlouho. **Co se nově děje v letitě diskutované tématice Absolventi?** Na otázku odpovídá **PhDr. T. Hrbek, kancléř UP:**

V oblasti využití potenciálu stále rostoucí obce absolventů má Univerzita Palackého značný dluh. Jsou ovšem katedry, které se o své absolventy starají, zvou je na své akce. Lepší situace v kontaktech s absolventy je na fakultách s mladší historií, jako je Právnická fakulta, vlastní aktivitu vyvíjí Přírodovědecká fakulta. Ale na centrální úrovni se agendou absolventů zatím nikdo komplexně nezabývá.

Bezprostředně po listopadu 1989 byl ustaven Klub absolventů a příznivců UP, ten však stál od začátku mimo strukturu UP. Počáteční finanční vklad získal klub ze zápisného a rozmnožoval ho dary. Získané finanční prostředky byly pak použity na podporu vědecké práce studentů. Fungování klubu a získávání finančních prostředků záviselo na osobním nasazení jejich předsedů, jímž za jejich dobrovolnou a náročnou práci patří poděkování.

Vznik klubu však přinesl i jeden negativní moment. Vznikl dojem, že o oblast kontaktů s absolventy je postaráno a pro univerzitu už nevyplývají vůči nim žádné

povinnosti. To neznamená, že by téma absolventů bylo zcela opomíjeno. V době příprav na oslavu 50. výročí obnovy olomoucké univerzity bylo rozesláno na 10 000 dopisů a zveřejněny inzeráty v médiích s výzvou absolventům k účasti na srazu absolventů v Olomouci. Sraz absolventů se v roce 1996 uskutečnil, měl svou univerzitní část – setkání na Horním náměstí a fakultní část, setkání po olomouckých sálech a restauracích. Fakulty tehdy získaly rozsáhlou databázi aktuálních údajů o absolventech. Někteří pracovníště s ní dodnes pracují a udržují ji v aktuálním stavu.

Klub absolventů a příznivců UP dospěl do stádia, kdy jeho výbor zjistil, že bez administrativního zájmu nemůže plnit úkoly, které náležejí univerzitě. Jeho umrtvení se projevilo i v tom, že bylo zapotřebí změnit Statut přednášky významného absolventa, který předpokládal organizační účast klubu. Živou komunikaci mezi absolventy, kteří o to projeví zájem, zprostředkovává dnes Portál absolventů UP.

Ze strany vedení UP se s absolventy se pracuje nesoustavně, nahodile. Jednou z důležitých akcí letošního jubilejního roku bylo setkání s absolventy-aktivisty z roku 1945. Toto setkání se uskutečnilo z podnětu ředitele Archivu UP PhDr. P. Urbáška. Svou emocionální stránkou patřilo k vrcholům oslav. Jde však o ojedinělé akce bez ujasněné koncepce. Potíž je v tom, že starost o absolventy, o marketingové využití spolupráce s nimi, není zatím v pověření žádného z prorektorů. V diskusi se rýsuje možnost přiřazení této agendy prorektorovi pro vnější vztahy.

Jeden z dílčích kroků, které by měly vést k narovnání dluhu, je záměr zpracovat základní přehled absolventů. Nejde o jejich současné kontakty, ale o prostý seznam absolventů s uvedením jména, příjmení, titulu a absolvovaného programu a oboru v době absolvování UP. Při pořizování této databáze bude pro ročníky od roku 1999 využita databáze STAG, pro starší

Dokončení na str. 9

Rektoři olomoucké univerzity v letech 1573–1860

42. MILWENTZL (Mühlwenzl, Mülwenzel, Mihilwenzl, Millwenzl, Milwenzel) Joannes (Jan), S.J., Phil. Dr., Theol. Dr. (* 27. 8. 1662 Cheb – † 11. 6. 1719 Olomouc), rektor od 26. 4. 1718 do 11. 6. 1719

(I) Ortografie příjmení 42. rektora koleje a univerzity Tovaryšstva Ježíšova v Olomouci byla vpravdě různorodá, přidržme se proto podoby, jakou toto příjmení má v záhlaví stránek příslušného rektorského diaria, na nichž stojí „Rectore P. Joanne Milwenzl (Za rektora P. Jana Milwenzla)“. Soudě podle příjmení a místa narození náležel Jan Milwenzl k chebským Němcům – narodil se totiž v Chebu 27. srpna 1662. Do Tovaryšstva Ježíšova vstoupil dne 12. listopadu 1677, kdy absolvoval rétoriku, poslední třídu jezuitského gymnázia v klementinské koleji v Starém Městě Pražském. V letech 1678–1679 pobýval v brněnském noviciátu, nato studoval jako příslušník klementinské jezuitské koleje na Filozofické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze; dne 13. listopadu 1677 zde získal aprobaci pro vyučování na nižších řádových školách. V letech 1683–1685 působil jako profesor nižších tříd gymnázia a vizitátor jezuitských řádových domů při profesním domu Tovaryšstva Ježíšova u sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně, následujícího roku pobýval v jezuitské koleji v Kladsku, kde vedl třídu poetiky (5. gymnazijní třídy), a v letech 1688–1691 studoval v Římě teologii.

Po návratu do Prahy se P. Jan Milwenzl uplatňoval jako profesor rétoriky a etiky na Filozofické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity, exhortátor a akademický kazatel. Léta 1695–1697 strávil v Olomouci, kde přednášel na zdejší filozofické fakultě, plnil povinnosti exhortátora, zpovědníka a byl činný jako „corrector lectionum mensae“, tj. dohlížitel při předčítání teologických textů během stolování; dne 2. února 1696 složil v Olomouci čtyři slavné sliby řádového profesora. V letech 1697–1698 vyučoval P. Jan Milwenzl kanonické právo v jezuitském semináři ve Vratislavi, působil též jako katecheta při zdejších kostele sv. Vorskly, exhortátor a zpovědník. Poslední dvě léta 17. století prožíval opět v Praze jako

profesor filozofie na Filozofické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity.

Svůj první rektorský úřad zastával P. Jan Milwenzl v jezuitské koleji v Českém Krumlově, a to od 21. října 1700 do 29. října 1703. Uvedme v té souvislosti, že jezuité povolali do Českého Krumlova roku 1584 Vilém Ursin z Rožmberka (1535–1592), jenž jim pro kolej věnoval čtyři domy u Vysoké brány. Jezuité v těchto domech zřídili lékárnu (čp. 66 – se zachovanou nástěnkou

Už v neděli 24. dubna 1718 však zaznamenal došavadní rektor koleje a univerzity v Olomouci P. Jan Pfefferkorn do rektorského diaria, že „Hodie circa 5ta appulit feliciter ad nos Successor meus in Comitatu Patris Procuratoris. Salutatus à Domesticis. Ad meam mensam invitatus. (Dnes kolem 5. [hodiny] k nám šťastně dorazil můj nástupce v doprovodu pátera procurátora [zástupce koleje ve světských záležitostech]. Pozdraven [byl] domácími [tj. příslušníky olomoucké koleje TJ]. Pozván [byl] k mému stolu.“ Následující úterý, tzn. 26. dubna 1718, byl pak P. Jan Milwenzl v jídelně koleje promulgován rektorem.

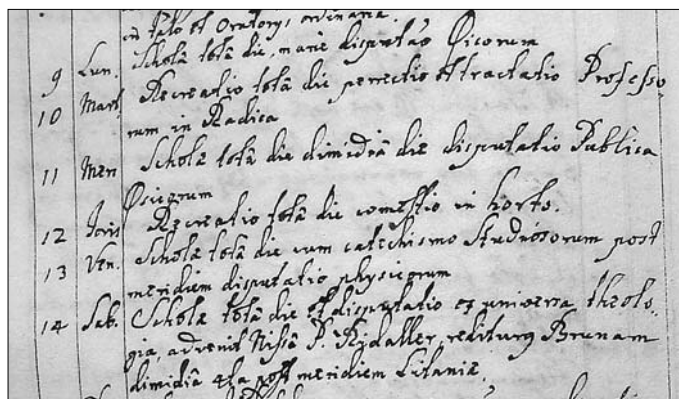
První den měsíce května, svátek apoštolů Filipa a Jakuba, připadl roku 1718 na neděli, a tak jeho průběh byl obzvláště slavnostní: „Mane hora 4ta musica ex turris convictus. Hora 5ta 1ma missa (Ráno o čtvrté hodině hudba z věže konviktu. O páté hodině 1. mše).“ O šesté hodině se konala další mše, během níž příslušníci jezuitské koleje přistoupili ke sv. přijímání, „reliqua in templo et oratorijis Suo ordine. Sumpserunt aliqui medicinā majalem. 1ma Dnica menses (ostatek v kostele a v oratořích [tj. modlitebnách] svým pořádkem. Někteří [příslušníci koleje] brali májovou medicínu. První neděle měsíce).“ Je otázka, zda ona „májová medicína“ znamená pouštění žilou, nebo spíše tzv. sázení baněk, jemuž se prisuzoval obdobný účinek, poněvadž 3. května rektor Mihilwenzel mj. zaznamenal: „Aliquibq incisa vena (některým [příslušníkům koleje] nařiznuta žila).“

Pokud jde o výuku, střídají se v diariu stereotypné záznamy „scholā totā die (výuka po celý den)“, např. v pondělí 2. a v úterý 3. května 1718, a „recreatione totā die (zotavená po celý den)“, např. ve středu 4. května 1718. Záznamy z následujících dvou dní sdělují: „5 Jov. Schola totā die post meridiem in templo confessiones Studiosorum p crastinum 6 Ven Festum S. Joannis ante Portam latinam actus Academicus cum Oratione de Sancto, post meridiem vacantia pro omnibus. (5. Jovišův [den, tj. čtvrtek]. Vyučování po celý den, odpoledne v kostele zpovědi studentů vzhledem k zítřejšímu – Venušin [den, tj. pátek] – svátku sv. Jana [apoštola a evangelisty] před Latinskou branou; akademický akt s promluvou o světcích. Odpoledne prázdné pro všechny.“ Jak je zřejmé, jezuitští učitelé své studenty výukou nepřetěžovali – tím více jsou hodny obdivu výsledky jejich pedagogické činnosti.

Prof. J. Fiala, CSc.

(Pokračování příště)

Soupis rektorů olomouckého vysokého učení najdete na webových stránkách UP www.upol.cz v oddíle O univerzitě/Historie a současnost.

▲ Záznamy v rektorském diariu P. Jana Mihilwenzla z 9. až 14. května 1718: „9 Lun. Scholā totā die, manē disputa'o Picorum. 10 Mart. Recreatione totā die dimidiā die disputatio Publica Psycorum 12 Jovis Recreatione totā die cum catechismo Studiosorum post meridiem disputatio physicorum 14 Sab. Scholā totā die et disputatio ex universa theologia. advenit Nissā P. Ridaller, rediturq Brunam 4ta post meridiem Litaniaz. (9. [Den] Luny [tj. pondělí]. Vyučování po celý den, ráno disputace fyziků [2. ročníku filozofické fakulty]. 10. Martův [den, tj. úterý]. Zotavená po celý den, odchod a hostina profesorů v Radikově. 11. Merkurův [den, tj. středa]. Vyučování po celý den, polovina dne veřejná disputace fyziků. 12. Jovišův [den, tj. pátek]. Zotavená po celý den s catechismem [tj. náboženským vyučováním] studentů, po poledni disputace fyziků. 14. Sobota. Vyučování po celý den a disputace ve všeobecné teologii. Z Nisy přišel P. Ridaller vracející se do Brna. O čtvrté hodině po poledni litanie.“ Moravský zemský archiv Brno, fond E 28 Jezuité Olomouc, sign. Knihy II/5, fol. 99r

nou mlobou ze 16. století a původními regály), gymnázium, původně jezuitský seminář (čp. 152), k němuž k němuž byla v roce 1737 přistavěna kaple sv. Josefa, divadlo – tzv. synagoga (čp. 153) a kolej, spojenou s jezuitskou zahradou na protějším břehu Vltavy visutým mostem (čp. 154, bývalý hotel U Růže).

Z Českého Krumlova putoval P. Jan Milwenzl opět do Olomouce. V letech 1704–1705 přednášel na zdejší teologické fakultě morální teologii, v letech 1703–1709 dogmatickou teologii, v roce 1710 řídil tuto fakultu jako její děkan a v letech 1709–1711 byl kancléřem olomoucké univerzity a nejvyšším studijním prefektem, působil rovněž jako exhortátor, zpovědník, konzultor koleje a „resolvator casuum“ (posuzovatel životních případů z teologického hlediska). Dnem 24. září 1713 svěřil tehdejší představený české provincie TJ P. František Fragstein (1661–1728) P. Janu Milwenzlovi řízení jezuitské koleje v Chomutově; rektorský úřad zde zastával páter Milwenzl po obvyklé triennium, a to do 12. září 1715. Následující léta, od 3. října 1715 do 26. dubna 1718, stál páter Milwenzl v čele jezuitské koleje v Nise.

Zeptali...

Dokončení ze str. 8

ročníky bude využít archivní materiál UP a databáze fakult či kateder. Tento záměr byl zakončován do rozvojového projektu v Programu č. 11, z něhož bude hrazeno vytvoření databáze a excerptce archivních materiálů. Garantem celého rozvojového projektu je prof. E. Weigl, CSc., organizačně zajistí realizaci této části projektu PhDr. T. Hrbek a metodicky povede excerptci ředitel Archivu UP PhDr. P. Urbášek.

To ovšem nenahradí koncepční práci s absolventy, kterou by měla univerzita zajišťovat. Dlouhodobý záměr činnosti UP na období 2006–2010 se zabývá absolventy jen z jediného hlediska. Konstatuje, že „preferované obory v celém oborovém spektru Univerzity Palackého z hlediska uplatnění absolventů zatím nejsou systematicky sledovány“. V Aktualizaci DZ UP jsou absolventi zmíněni jen v kapitole Kvalita a excellence akademických činností, v níž se uvádí, že UP „bude podporovat talentované studenty a absolventy doktorských studijních programů, nabízet jim možnosti zaměstnání a studijní nebo pracovní pobyty na renomovaných tuzemských a zahraničních pracovištích“ a že UP „rozšíří sledování uplatnění absolventů UP na trhu práce (projekt REFLEX) a bude reagovat na jeho výsledky“. Marketingové využití práce s absolventy, na které se ptáte, zatím v koncepci UP chybí.

-th-, -map-

Katedra psychologie, Filozofická fakulta UP a Centrum adiktologie Psychiatrické kliniky 1. lékařské fakulty UK ve spolupráci s partnery společně organizují

VI. česko-slovenskou konferenci Kvalitativní přístup a metody ve vědách o člověku „Analýza a interpretace kvalitativních dat“.

Místo konání: Umělecké centrum UP, Univerzitní 3, Olomouc.

Termín konání: 15.–16. 1. 2007.

Program a aktuální informace ke konferenci jsou zveřejněny na internetových stránkách www.psych.upol.cz a www.adiktologie.cz.

Příhlášky i abstrakta je možné vyplnit pouze v elektronické podobě na webových stránkách adiktologie www.adiktologie.cz.

Ad: Lid vs. univerzita

Pan kolega Gregor se nedávno připojil do diskuse o roli Žurnálu a profesionálního public relations (PR), viz ŽUP 10. Své argumenty uzavírá s tím, že nepovažuje za vhodné směřovat roli ŽUP jako prostředku pro vnitřní univerzitní komunikaci s tím, co očekáváme od PR. Tato problematika je podle mého názoru velmi důležitá, a tak si dovoluji několik poznámek.

S kolegou Gregorem souhlasím v řadě bodů: PR by mělo být u nás děláno profesionálně (a už se na tom začíná pracovat), UP by měla mít profesionálního tiskového mluvčího atd. Chtěl bych ale komentovat jeho tezi, že „změní-li se forma, význam a funkce ŽUP, nebude využitelný na UP. Nezmění-li se, nebude využitelný ve službách public relations mimo UP“.

Svůj pohled na tuto věc uvedu pár příklady: před několika dny skončil na naší fakultě první semestr nového cyklu Univerzity třetího věku nazvaný „Výzkum v přírodních vědách“. Pokoušeli jsme se přiblížit seniorům naší práci „zevnitř“ – s možností nahlédnout do laboratoří a leccos si i vlastníma rukama ozkoušet. Na závěr – jak bývá na U3V zvykem – měli všichni účastníci napsat krátké zhodnocení uplynulého semestru, co se jim líbilo, co ne a mají-li nějaká další přání pro příště. Byl jsem velice překvapen, když jsem se od jedné stu-

dentky – paní dojíždějící ze Zlína – dočetl, že by se také ráda doslechla více o Olomoucinu, o tom, jak pracují nanovlákná, o stresu rostlin... Přesně přitom citovala konkrétní čísla Žurnálu, ze kterých se o těchto věcech dozvěděla. Před časem jsem byl své dceři na třídních schůzkách na gymnáziu. Na jedné z nástěnek na chodbě zahlédnu cosi povědomého – co nevidím, jako připíchnutý Žurnál. Když jsem nedávno v ŽUP formuloval názor, že bychom měli na UP učit anglicky, přišel mi komentář z anglické sekce hejčínského gymnázia.

Domnívám se, že ac zřejmě nemá smysl transformovat ŽUP do podoby propagačního letáku, svou roli pro vnější vztahy může hrát (a do jisté míry již teď hraje). Jeho cílovou skupinu z této oblasti bych ale definoval nejspíš jako „potenciální insideři“ nebo „částeční insideři“. Prostě ani „našinci ze sousedních kateder či fakult“ (což je zřejmě primární cílová skupina ŽUP), ani „okolní veřejnost“, kterou potřebujeme ke svému životu jako daňové poplatníky, spolupracující politiky, rodiče našich studentů atd. Měli by to být ti, kteří s naší školou nejsou pevně svázáni, ale z nějakého důvodu o ni mohou jevit nadstandardní zájem. Možná u nás kdysi studovali, snad zvažují možnost stát se našimi kolegy, možná učí naše budoucí studenty... Právě jim by mohl ŽUP nabídnout o něco lidštější obrázek o nás samých, než profesionálně vypilované propagační materiály.

Dotkl bych se také poznámky kolegy Gregora, že „občané přece nepotřebují čist podrobné zprávy z nej-různějších konferencí, vysoce sofistikované popisy (...)

výsledků výzkumu...“. Přiznám se, že to nepotřebuji ani já. Pokud někdo v ŽUP referuje přes půl stránky o proběhlé konferenci, vyjmenovává příspěvek pro příspěvku a rozepisuje se o tom, jak všichni dobře pracovali a jak to bylo úspěšné setkání, zasnou, o čem jsou lidé ochotni psát. Když se někdo rozepíše o své aktivitě slovníkem, jemuž může rozumět maximálně pár kolegů z jeho katedry, říkám si, zda jen hodlá ohromovat nás – prošťáčky – svou odborností a předpokládá, že vyznáváme rovnici fundovanost = nesrozumitelnost. Naproti tomu, když je Žurnál plný stručných a vtipných postřehů z univerzitních akcí, jasným jazykem vyjádřených myšlenek našich odborníků, když v něm třeba najdeme krásné povídky o archeologickém výzkumu od kolegy Bláhy či „mongolský notes“ od kolegyně-studentky Sařařkové, s radostí ho donesu na přečtení domů i mé zcela neuniverzitní veřejnosti.

Myslím, že není třeba ŽUP transformovat zcela radikálně. Možná by stačilo jen trochu víc brát v potaz tu případnou další cílovou skupinu – částečných našinců. Možná nás to bude i trochu kultivovat, pokud budeme mít na paměti, že si náš příspěvek třeba přečte neznámá paní z Valašska, která se v důchodu nadchne pro svět vědců, či kantorů z místního gymnázia.

Doc. T. Opatrný, PřF
Pozn. red.: Na článek Mgr. J. Gregora Lid vs. univerzita (Žurnál č. 10/1. 12.) reagoval také Mgr. B. Cvek, Ph.D., (LF UP) v Britských listech – <http://www.blisty.cz/2006/12/6/art31634.html>.

**Redakce Žurnálu UP vyhlašuje
čtenářskou soutěž
o nejtvtipnější odpovědi
na dvě otázky k fotografii:**

1. Co si to pan rektor nese?
2. A proč se při tom směje?

**Odměna pro vítěze:
Žurnál UP po celý rok 2007 na vlastní adresu!
Nejzdařilejší odpovědi budou zveřejněny.**

**Své odpovědi posílejte do 12. 1. 2007
na adresu: Redakce Žurnálu UP, Křížkovského 8,
Olomouc, e-mail: redakce@upol.cz.**

Je porcování Informačního centra nutné a rozumné?

Se smíšenými pocity jsem si přečetl zprávu o zasedání Akademického senátu UP, na němž bylo rozhodnuto o změnách v organizaci a řízení naší univerzity, konkrétně zejména jejich významných, „obslužných jednotek“. Pokusy nějak reformovat, ale hlavně decentralizovat Informační centrum univerzity mají svoji historii, a nejsou tedy nové; dokonce bych řekl, že po léta trvající diskuse na dané téma mohly vést k tomu, že se neustále vyhodnocovala práce jeho jednotlivých složek, že se zkoumala nejen činnost jednotek a celého centra, ale i jejich součinnost s akademickou obcí. A vždy bylo a jistě je co zlepšovat. Avšak ze strohého výčtu navržených a zřejmě už i hlasováním senátorů potvrzených změn jsem si neuměl při nejlepší vůli udělat konkrétnější představu, proč k radikálním změnám má dojít, a hlavně, co dobrého mají tyto změny univerzitě přinést.

Pokusil jsem se odpovědi na své otázky najít v důvodové zprávě k organizačním a řídicím změnám, kterou připravila paní prorektorka pro úsek organizace a financování spolu s organizačním oddělením rektorátu. Jako opakovaný důvod jsem si četl, že se změny zavádějí, „aby byla zajištěna funkce prorektorů a respektoval se požadavek přímého řízení“. To zní tak trochu jako definice kruhem. Na podporu změn je text důvodové zprávy obohacen celou řadou organizačních tabulek, které údajně „nážorně ukazují“ navrhované přesuny. Podle mě ukazují tyto obrázky jenom to, co jsou, ale nijak z nich nelze vyčíst, proč jsou uspořádány právě tak, a ne jinak. Musím se přiznat, že jsem si k organizačním pavoukům tohoto druhu vypěstoval během svého senátorského působení v Parlamentu jistou alergii, ne-li přímo arachnofobické pocity. Zvláště ty armádní grafy byly vždy dokonale vyvedené, ale velmi skromné na podstatná sdělení.

Takže: Chtějí naši prorektorů opravdu plnit manažerské úkoly v univerzitních zařízeních? Nebylo by užitečnější, kdyby se pokusili prohloubit spolupráci akademické obce a obslužných jednotek, kdyby se jako akademičtí funkcionáři zasadili o zlepšení součinnosti, k níž by jistě mohly vést i lepší vzájemná komunikace

a kvalifikovaně (a možná i kvalifikovaněji) formulované požadavky ze strany fakult a kateder? Nepochybně, že na univerzitě lze vypátrat nejrůznější „mouchy“, ale mám obavu, že navrzení „pavouci“ je vychytat nemusi. A nevím, zda je rozumné, to co funguje, nahrazovat experimenty.

Smysl a hodnotu změn (a zvláště radikálních změn) poměří až jejich důsledky, až výsledky, které přinesou. Možná, že by i proto bylo užitečné, kdyby nám jednotliví prorektorů sdělili, co od přímého řízení resortů a od aplikace vlastních programových představ očekávají. Abychom při konečném vyhodnocování zavedených změn měli čím poměřovat.

V této souvislosti bych rád vyjádřil potěšení z realističtější, a proto užitečné analýzy k posláním a funkci Žurnálu UP z pera kolegy Gregora, uveřejněné ve stejném čísle našeho univerzitního časopisu jako zpráva z jednání Akademického senátu. S autorovými obecnými závěry, pokud jde o neslučitelnost role interně zaměřeného informačního tisku s reprezentativním a „propagačním“ posláním zaměřeným mimo univerzitu, se určitě ztotožňuji. Současně se v tomto příspěvku otevírá (ale jenom otevírá) velmi závažný problém, který by měl trápit nejen naši univerzitu, ale vysoké školy vůbec – přesvědčit veřejnost nejen o důležitosti vzdělání a vzdělávání (tomu lidé nejspíše věří, jak ukazuje stále ještě velký zájem o studium), ale také o tom, že potřebujeme citelnější podporu veřejnosti při prosazování svých požadavků u našich politiků, aby na školství a vědu nepamatovali jenom v době volebních slibů.

Pomohou navrhované organizační změny i při realizaci tohoto závažného úkolu? Otevíráme k tomu rozpravu a budme konkrétní.

Prof. J. Jařab

**Redakční rada a redakce Žurnálu UP přeje
svým čtenářům i ostatním členům
univerzitní obce klidné a radostné Vánoce
a vydařený rok 2007.**